

આખે હંચાત.

જેની અંદર એતેરાડોના ઊમદા જવાબો છે.

— ૦૦૦૦ —

મા કીતાબ કીલી મંજરો મોશીવાળા શેઠ જુમ્માલાખ
 ઇબ્રાહીમે પોતાના મરદુમ લાખ હાજી હમમાખલ.
 લાખ ઇબ્રાહીમની રૂહના સ્વાખ માટે વકફ
 કરો છે, જે વાંચે તે મરદુમ માટે ફાતહા
 પડે અને ફેઝ હાંસાન કરે,

— ૦૦૦૦ —

પ્રગટ કરનાર.

૧૭ ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઈલ.

મતી 'રાહિનજાત' 'અ.જેનજાત' અને 'નુરુઈમાન'
 શીરઝાદુસ્સાલેહીન વાં ૧૧૬ કાતાબોના કર્તા.

— ૦૦૦૦ —

અરધાઆનો મેકલી મંગાવી લીએ.

— ૦૦૦ —

૧૩૨૬ હી. ૫૧ ૧૦૦૦

પ્રસ—અમદાવાદ, ૫ માર્ચી.

ઈસ્લામી કીતાબો વીં નું ટુંક લીસ્ટ.

(મોટું લીસ્ટ અરબી આને મોઢવીને મંગાવે.)

આખી દુન્યામાં શીઆહનું ગુજરાતી પહેલું અને
એકલુંજ રેઝ્યુતર ૪૮ પેજનું ૧૬ વરસથી
માન પામેલું અને સસતુ માસીક.

૩ ૨ ૩ રા } રા હે ન જ ત. } પેજ ૫૪૭

(જે બાખનોના સર્વે આતુર છે તે ૬૦ હવેથી આવશે.)

આ માસીક સોળ વરસથી જે સેવા બજાવે છે, હાંસિયત
કરે છે, નજાતનો રસ્તો બતાવે છે તે સુર્યની જેમ પ્રકાશ
છે, હવે આહુ જમાનામાં ઇસલામ ઉપર આર્યા સમા
બાખીયો, નસારો, વીંગના થતા એઅતેરાઝો અને સમજ
વીના અર્થના અનર્થ કરનારાઓ, તથા શીઆહ મઝ
ઉપર થતા હુમલાઓ કે માતમ, માસીયા, અસમને
અત કહી છે વીંગના ઉમદા અસરકારક દરેક ઇનસા
કરે એવા જવાબો, ઇં આ માસીકમાં આવતા નવ
રમા વરસથી આહુ કરવામાં આવશે, ઉપરાંત
ધારા મુજબ મોઅજીદા, હદીસો, અવજીયાઓના
નસાહતો વીં જે આવે છે તે પણ.
કોઈ તાકીદે નામ નોંધાવવા કે પછી
૫૫ દુરઆને શરીફ નાનુ દુરગીન સાં
૨ અમમાનો પારો જે ૧૧ અંદર
પુશકુમા હન્દેમાં આવે અને તે ૧૫
મોદદા શેખીયા ટાઇપમાં તેની નીચે મુ
ખતી તે ૧૧ તફસીર છે હદીસો ૩. ૧૦ પે. ૨

गुजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

गुजरात कौमुदीविभाग

अनुक्रमिक २३५८ वर्गिक

पुस्तक नं. २०८ २२११८

दि. ५७:४९

આબે હંચાત.

જેની અંદર એતેરાઓના ઊમદા જવાબો છે.

આ કીતાબ કીલીમંજરો મોશીવાળા શેઠ જુમ્માભાઇ
ધમરાહીમે પોતાના મરહુમ ભાઇ હાજી ઇસમાઇલ
ભાઇ ધમરાહીમની રૂઝના સયામ માટે વક્ફ
કરો છે, જે વાંચે તે મરહુમ માટે ફાતેહા
પડે અને ફેઝ હાંસીલ કરે,

પ્રગટ કરનાર.

હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ.
અધીપતી 'રાહેનજાત' 'બાગેનજાત' અને 'નુરેઈમાન'
તફસીર આદુસસાલેહીન વોં ૧૧૬ કીતાબોના કર્તા.

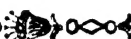

જરૂરત હોય તે પોસ્ટેજ અરધાઆનો મોકલી મંગાવી લીએ.

માહે રમઝા સન ૧૩૨૬ હીં પ્રત ૧૦૦૦
ઈસ્તાઅશરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ, પાંચપટ્ટી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રેસવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ
૨૩૬૮

અમે હંચાત.

૨૩૬૮

—૦૦——૦૦—
* યાને છ'દમીનું પાણી. *

ખિસમિલ્લાહિરં રહિંમાનિરં રહોમ*

અલ્લુમ્મા સિલ્લાહે રખીલ અંલમીન, વસ્સંસાતેઃ
વસ્સંસામો અંસા મોહમ્મદિન વ આલેહિતયેખીન ત્તેહ.
રીન, વલઅનતુલ્લાહે અંસા અઅંદાએહિમ અજમઇન.

બીરાદરાને ઈમાનીની ખીદમતે બાખરકતમાં—

નાચીજ હાંજી ગુલામેઅંલી હાંજી ઈસમાઈલ

અરજ કરે છે કે આ જમાનામાં ઇસલામ ઉપર અને ખાસ કરીને
શીઆહ ઇસ્નાઅશરી મદઝબ ઉપર ઘણી જાતના એઅતેરાઓ થયા
કરે છે અને અમારી પાસે જે જે એઅતેરાઓ આવે છે તેના જવાબો
દત્તીલ અને દાખલાથી ચોપાન્યામાં છાપીએ છીએ, પણ જેઓ
ચોપાન્યા વાંચતા નથી તેઓ એ ક્યજથી મદરમ રહે છે અને તેથીજ
અગોએ ગર્હ પંદમી સાલના બારમા હીરસામાં અરજ કરેલ કે
ચોપાન્યામાં છપાતા કેટલાંક એઅતેરાઓના જવાબની નાની એવી
હોવાય કેમ સખી મરદ છપાવીને વકફ કરે તો જેઓ રાહેનજાતથી

હેઠા રહે છે. તેઓને પણ લાભ થાય, તેથી કોંઈમનગરો મોશીવાળા સખી અને ઉદાર શેઠ જુમ્માલાધ ઇલરામલાધએ મજકુર કીતાબની એક હજાર નકલ છપાવી પોતાના મરહુમ બાઈ શેઠ હાથ ઈસમાઇલલાધ ઇલરાહીમલાધની રહના સવાળ માટે વકફ કરી છે, અને તેનું નામ “આગ્રેહયાત” જાહેરનું પાણી નામનું છે.

એ કીતાબ વાંચે તે મરહુમની રહ માટે એક ફાતેહા પડીને સવાળનો હદીયો પહોંચાડે એવી ઇલનેમાસ છે.

દાદા જગોએ જુલ જોરામાં આવે હતો સુધારીને સવાળમાં દાખલ થશે, અને હર હાલમાં આ ખાકસાર બેકસો લાગ્યારને દોઆએ ખેરશી યાદ ફરમાશે.

વસ્સલામ.

એચંતેરાએના જવાબ. (૧)

—○○○○○○○○—

કેટલાંક શખસો એવા નીકળ્યા છે કે જેમ અને તેમ શીઆહ
 ઇસ્નાઅશરીએને આડી અવળી વાતો સમજવી જતાવીને હક
 મઝહબથી ફેરવી નાખવા ચાહે છે, અને કાંઈ કાંઈ ગ્લહીવ વીચાર
 કર્યા વીના તેઓએ નાખેલા શકનો ખુલાસો આગ્રીમને પુજ્યા વીના
 તેઓની વાતને કમુશ કરી લીએ છે, તો એ મોટી ભુવ છે, પહેલે
 તો ફરેગીએના ફંદામાં સપડાવું નહીં, અને વખતે નાદાનીથી તેઓના
 ફંદામાં સપડાયા અને શકમાં પડી ગયા તો તે શક દુર કરવો જોઈએ
 પણ કેટલાંક શક દુર કરતા શરમાએ છે કે એ બાબતનો સવાલ
 કરીશું તો આગ્રીમ સમજશે કે દીનથી ફરી ગયો છે તેથી મનમાંને
 મનમાં વીચારમાં રહે છે અથવા દીનથી ફરી જાય છે અથવા શક-
 માંજ રહે છે.

એક શખસે કાંઈ વાતોના પ્રસંગમાં કહ્યું કે મુસ્લાઓ કુર-
 આને શરીફ પડાવે છે તેમાં પહેલે “અડીએ ખિદનાહે મેન-
 રશાયતાનિર રજીમ” પડાવે છે પણ કુરઆનમાં તો નથી, તો
 એ મુસ્લાઓએ કહેલી વાત છે, વખતે હદીસમાં હોય તો હોય પણ
 કુરઆનમાં તો નથી, મેં કહ્યું કુરઆનની આંદર હોય તો ? તેણે કહ્યું
 જ્યાં લ્યાંથી મેળવી આપશે પણ સાફ સાફ ક્યાં છે ? મેં કહ્યું
 સાફ સાફ બતવું તો પચીસ રૂપીયા ખરચીને ઇમારે હુંમેન અં
 ની ગજલીસ કરશે ? તેણે કહ્યું તે તો સારો વાત છે પણ બતાવો
 તો ખર્ચ ક્યાં છે ? તે વખતે અમોએ ગુજરાતી કુરઆને શરીફમાંથી

સુરએ નહુલની ૯૮ મી આયત કઢીને જતાવીને કહ્યું ચાંચો તો સાધ તે આયતમાં નીકળ્યું તેથી ખાત્રો થમ કે કુરઆનમાં છે, તે આયત આ છે, ખુદા શરમાવે છે “ ફરએઝા ફરઅતલ કુરઆન ફરઅઝઝ બિદલાહે મેનશશયતાનિર રજીમ ” એટલે જે વખતે કુરઆને શરીફ પડે તે વખતે ખુદા પાસે રાખ્યા ગીએલા શયતાનથી પનાહ મળે.

આ ઉપરથી એમ ન સમજવું કે આ કોઈ એઅતેરાઝ હતો અને તેનો જગમ હતો, ના આનો જાહીશોની સમજ વીનાની વાત હતી તેનો ખુલાસો કયો પણ જે મુદ્દાની વાત અને એઅતેરાઝ તે નીચે આવે છે. જ્યારે મજકુર શખસને એ બાબતનો ખુલાસો મળ્યો ત્યારે બાબીયોએ જે શક નાખેલ તે વીશે પણ પુછતાવું દીઠ થયું અને પુછ્યું કે બાબી કહે છે કે હજરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદ પુરતફ સં મે મોઅજ્જા જતાવ્યા નથી અને ઇસલામીઓ કહે છે કે હજરતે મોઅજ્જા જતાવ્યા છે, તે ખોટી વાત છે, કુરઆનમાં ખુદાના ફરમાનથી સાબીત થાય છે કે હજરતે મોઅજ્જા જતાવ્યા નથી તેમ તે મોઅજ્જા જતાવાતું જાણતા પણ નહતા વીગેરે વીગેરે, મેં કહ્યું આ કોણ કહે છે ? કઈ આયતમાં છે ? તેણે કહ્યું ફલાણા બાબીએ મને કહ્યું અને તમારી લખેલો તફરીર કઢીને તેમાંથી શુજરાતીમાં કુરઆનની આયત જતાવી, તે વખતે મેં કહ્યું એ આયત કઈ કઈ છે ?

તેણે કહ્યું શુજરાતી તફરીરમાં ત્રણ જગ્યામાં છે પેજ ૪૩૪. ૧૧૯૮-૧૧૯૯ માં, ૪૩૪ મા પેજમાં જે આયત છે તેમાં ખુદા એમ ફરમાવે છે કે અમોએ ઘણા પૈગમબરોને વહય મોકલે જેમકે ૬૦ તુહ અં વીં વીં માટે, તો આમાં કયાં છે કે પૈગમબરોને

મોઅજ્જા આપ્યા છે ? અને ૧૬૮૬ મા પેઝમાં જે આવત છે તેમાં ખુદા ફરમાવે છે કે હઝરતે રસુલે ખુદા સં પાસે લોકોએ મોઅજ્જો માગ્યો, તો ખુદાએ ફરમાવ્યું કે કુરઆને શરીફ બસ નથી કે મોઅજ્જો માગે છે ? અને ૧૧૯૮ મા પેઝમાં જે આવતો છે, તેમાં ખુદા ફરમાવે છે કે લોકોએ હઝરતે મોહમ્મદે મુસ્તફા સં પાસે મોઅજ્જાની માગણી કરી પણ હઝરતે મોઅજ્જા બતાવવાની ના પાડી અને કહ્યું કે મને મોઅજ્જા બતાવા મોકલ્યો નથી, મને તો હીદાયત કરવા મોકલ્યો છે, તો આ જે આવ્યોથી સાફ જાહેર છે કે હઝરતે રસુલે ખુદાસં મોઅજ્જા બતાવ્યા નથી, અને જેઓ કહે છે કે હઝરતે મોઅજ્જા બતાવ્યા તે ખોટી વાત છે.

આના જવાબ અક્કરથી તેમજ કુરઆનથી ખુદાસા સાથે લખાવામાં આવે છે, પહેલે તો અકત્રી દલીલ એ છે કે પૈગમબર માટે મોઅજ્જો હોવો જરૂર છે, જે પૈગમબર મોઅજ્જો બતાવી ન શકે તો તે પોતાની સચ્ચાઇ કઇ ચીજથી સાબીત કરી શકે ? એમ તો દરેક જણુ દાવો કરે કે હું પૈગમબર છું હવે લોકોને શી ખાતરી થાય કે આ ખરો છે ? પણ તેનાથી કોઇ મોઅજ્જો જાહેર થાય તો અલખતતા ખાતરી થઇ શકે કે તે પૈગમબર છે, કેમકે મોઅજ્જો એવી ચીજ છે કે તે કોઇ પણ જાદુગર અને શામદાનજ, નજરબંધ કે હીકમત વાળાથી બની શકે નહીં, અને એવોજ મોઅજ્જો બતાવે કે તે જાદુ અને નજરબંધ તેમજ કળા વીંધી બની ન શકે એવી વીચીત્ર બાબત હોય જેમકે મુરદાને જીવતા કરવા, ચંદ્રા બે કટકા કરવા, ખેતીને તેમજ આંધળાને સારા કરવા, તો સાબીત થયું કે પયગમબર માટે મોઅજ્જો હોવો ખાસ જરૂરી બાબત છે, અને તે

વીના પૈગમગરી સાજીત થઇ શકેજ નહીં, અને ખુદા પણ મોઅજઝો આપ્યા વીના કોઇને પયગમગર કરે તો તે પોતાની હુજ્જત કેવી રીતે સાજીત કરી શકે ? તો આ ઉપરથી એ બાબીયોનું કહેવું કે પયગમગરો માટે મોઅજઝા ન હતા તે તદ્દન ખોટી વાત ઠરી.

તદ્દસીરમાં ત્રણ જગોએ આયતો બતાવી તે લોકોને બમાવા માટે છે, કેમકે કુરઆનમાં ઘણે કેકણે છે કે પયગમગરોએ મોઅજઝા બતાવ્યા છે, તો તે આયતો ન બતાવતા પોતાનો મતલબ પાર પાડવા માટે એવી આયતો બતાવવી કે જેમાં મોઅજઝાનું બયાન ન હોય તે મેટામાં મેટો ફરેજ છે.

મોઅજઝા ઘણા બતાવ્યા હોય પણ કોઇ મનકે મસલેહત ન સમજે તો ન બતાવે તેથી શું થયું ? જેમકે કોઇ એવો આલીમ હોય કે તમામ મસઅલા જાણતો હોય અને ઘણાઓને સલાહના જવાબ આપતો હોય, તેને કોઇ આવીને મશકરી અથવા રમોજ માટે અરધી રાતના મસઅલો પુછે, તેને આલીમ કહે કે જા આવી મશકરીનો જવાબ મારી પાસે નથી અથવા આ વખતે જવાબ આપવાની જરૂર નથી, તો આ વાત ઉપરથી એમ સાજીત થઇ શકે ખરું કે તે આલીમ નથી ! તો બાબીયો આ પ્રમાણે પોતાના મતલબને લાગુ પડે એવી આયત ગોળીને જાહીલોને બતાવે છે, જેમકે કુરઆનમાં એક આયતમાં છે કે “જાતકરખુરસલાત, વઅન્ટુમ સોકારા ” એટલે તમે નમાઝ પડો નહીં, એવી હાલતમાં કે જ્યારે તમે નશામાં હો, તો જે શખસ નમાઝનો ધનકાર કરે તો હોય તે કહે કે બાઇ કુરઆનમાં પણ છે કે ખુદા ફરમાવે છે કે જાતકરખુરસલાત (નમાઝ પડો નહીં.) હો આ વાકય જાહીલને વંચાવે

તેથી તે દેરતાઇ જાય કે ખરી વાત છે, પણ આલીંગને પુછે તો ખજર પડે કેતો પાછળ “વચ્ચન્તુમ સોકારા” (નશામાં હોતે વખતે) છે, તે વખતે સમજે કે એ તો ફરેબ આપવા જતાવેલ, હવે બાપીયો જે મોચજીજાનો ઇનકાર કરે છે અને કોઇ પયગમખરે તેમજ રસુલે ખુદાએ મોચજીજા નથી જતાવ્યા કહે છે તેથી તેઓનો મતલબ એ છે કે તેઓ જ્યારે લોકોને બાપી કરવા ચાહે છે ત્યારે લોકો કહે છે કે તમારા બાપમાં કોઇ મોચજીજા છે? જો મોચજીજા જતાવ્યા હોય અથવા જતાવે તો અમો ઇમાન લાવીએ, તે વખતે કહે છે કે મોચજીજાની ખેટી વાત છે કોઇ પયગમખરે મોચજીજા જતાવેલ નથી, જહીલ પુછે કે કુરઆનથી સાબીત કરો, તે વખતે ઉપર જતાવેલ બે ત્રણ આપતો વંચાવી તરજુમો વંચાવે એટલે તેઓ સમજે કે હા કુરઆનમાં પણ છે કે પયગમખરોને વહય થતી કોઇ મોચજીજા આપ્યા નથી, તેમ લોકો મોચજીજા માગતા તો ના પાડતા હતા; પણ બીજી ઘણી આપતોમાં મોચજીજાનું બયાન છે તેની જહીલને ખજર ન હોવાથી ફરેબમાં આવી જાય તે બનવા જોગ છે.

એ ઉપરની ત્રણ જગ્યાની આપતોનો શું મતલબ છે અને કયા મયકા ઉપર નાઝીલ થઇ છે તે પાછળ આવશે, પહેલે મોચજીજાની સાબેતીની આપતો જતાવું છું કે ખુદાએ સુરએ હીજરની ૮૦-૮૧ મી આપતમાં ફરમાવ્યું છે કે હીજરના લોકોએ પયગમખરોને ખુદ લાવ્યા એ છતાં કે તેઓને મોચજીજા જતાવ્યા, અને તે લોકો તે મોચજીજાનો ઇનકાર કરતા હતા, અને તે મોચજીજામાંનો એક મોચજીજો હજરતે સાલેહ પયગમખરે કુદફારોના કહેવાથી જતાવ્યો તે હતો, જેમકે તે લોકોએ કહ્યું કે ફલાણા પરચરમાંથી દસ મહીનાના

હમત્રાણી સાંઢણી જાહેર લાવો તો ધમાન લાવીએ, હં સાનેહે મોઅજાથી તેઓની ખાલીશ મુજબ સાંઢણી કાઢી તો પણ ધમાન લાવ્યા નહીં અને તેણીને કતલ કરી નાખી, જેમકે સુરએ અઅ-રાફની ૭૩ થી ૭૫ મી આયત સુધીમાં આ કીસ્સો છે; તેમજ બીજી કેટલીક આયતોમાં છે, તેમજ સુરએ બની ઇસરાઇલની ૧૦૧ મી આયતમાં ખુદા ફરમાવે છે કે “વલકલ આતયના મુસા તિસ્બ આયાતિન બર્યેનાત ” એટલે અમોએ મુસાને નવ જાહેર મોઅજા આપ્યા, તે પછી ફરમાવે છે કે (અએ મોહમ્મદ સં) તે વીશે બની ઇસરાઇલને પૂછ કે મુસા તેઓ પાસે ગયો તો શીરઝાને કહ્યું કે અએ મુસા તને કાંઈએ જાદુ કયો છે, અને હં મુસા અં ના નવ મોઅજાનું બયાન તેજ આયતની તફસીરમાં છે, અને તેમાં એક બે મોઅજા એ પણ હતા કે હજરતે મુસા અં ની લાકડી અજગર (સાંપ) બની જતી હતી, જેમકે સુરએ અઅ-રાફની ૧૦૩ થી ૧૨૯ મી આયત સુધી બયાન છે, તેમાંની થોડી આયતોનો તરજુમો એકે ખુદા ફરમાવે છે કે “ મુસાએ ફીરઝાને કહ્યું કે હું તમામ જહાનના રબ તરફથી રસુલ છું, મને સજ્જાર છે કે હું ખુદા માટે હક સીવાય બીજું કાંઈ કહું નહીં, એટલે હું હક કહું છું કે ખરેખર હું તારા રબ પાસેથી રોશન મોઅજા લાવ્યો છું માટે બની ઇસરાઇલને મારી સથે મોકલ, ફીરઝાને કહ્યું જો અગર તું સાચો હો અને કાંઈ મોઅજા લાવ્યો હોય તો બતાવ, તે વખતે મુસાએ પેતાની લાકડી ફેંકી તેથી તે જાહેર અઝહો દેખાવા લાગી, પછી પેતાનો હાથ કાઢ્યો તો તમામ જોતાઓ જોયો કે પ્રકાશીત હતો, એ જોઈ ફીરઝાનની કવમતા મોટેરાઓએ કહ્યું કે આનો જાદુગર આલીમ છે. ” તે પછી તમામ કીસ્સો છે.

તેમજ સુરએ માએદાની ૧૧૦ મી આયતમાં ખુદાએ હરરતે ઇસા અં ને નેઅમતો અને મોઅજજા આપ્યા તે બયાન છે, જેમકે નેઅમતો પછી મોઅજજા વીશે ફરમાવે છે કે અએ ઇસા તું મારીતું પક્ષી બનાવી તેમાં મારા હુકમથી રૂઢ પુંકતો હતો તેથી તે પક્ષી થઈ જતુ, અને મારા હુકમથી જન્મ અંધા અને કાઠીયાને સારો કરતો હતો, અને મારા હુકમથી મુરદને જીવતુ કરતો હતો વીં ફરમાવીને ફરમાવ્યું બની ઇસરાઇલો પાસે મોઅજજા લઈને તું ગયો તો તેઓમાંના કાફરોએ કહ્યું કે આ તો જાહેર જાદુ છે.

તો આવા ચોખા શબ્દો અને અર્થવાણી સાફસાફ આપતો ફરમાવાનમાં મવજુદ છે તેને મુકાને ખાંજા મતલબની આયતો કાઢીને બતાવવી એથી વધારે કયો ફરજ હશે ?

હાંસલ કલામ એ બાબતો ફરમાવાનમાં મવજુદ છે અને રાફ સાફ છે કે ખુદાએ ફરમાવ્યું કે મેં પયગમબરોને મોઅજજા આપીને મોકલ્યા, છતાં કાફરોએ તેઓને ઝુલ્લાવ્યા અને ઇમાન લાવ્યા નહીં, અને જાદુગર કહ્યા, જેમકે હં સાદેહ અં મે ફરમાવી હમલવાળી સાંદણી કાઢી, હં મુસાએ લાકડીનો અઝદાકો કયો, હં ઇસા અં કાઠી અને જન્મઅંધાને સારા કર્યા, મુરદને જીવતા કર્યા, તો આ મોઅજજા કે શું ? અને આમાં કંઈ તવીઝ કે તફસીરની જરૂરત નથી બલકે જે કોઈ અરબી બાબા જાણતો હોય તે સમજી શકે છે, એટલુંજ નહીં પણ તરજુમો વાંચનારા પણ સમજી શકે છે, બાબી-યોનું કહેવું કે ખુદા ફરમાવે છે કે અમેએ પયગમબરોને મોઅજજા નથી આપ્યા તે હીયસને રાત કહેવા સમાન અને મરદને ચોરત કહેવા સમાન છે.

હવે રહી એ વાત કે તેઓ કહે છે કે હજરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સં મોઅજ્જા બતાવ્યા નથી તો તે વીશે જો તમારીજા જાણે તો એક હજાર ઉપર હજરતના મોઅજ્જા સાબીત છે, ઉપરાંત એ તો જાહેર છે કે આપણા પયગમબર તમામ પયગમબરોના સરહાર અને તમામ કરતા અધિક છે, ખુદા પાસે તમામ કરતા વધારે માનવંત છે, તો તેઓની આગળના પયગમબરોને જાત જાતના અજાબોબ જરેલા મોઅજ્જા આપ્યા અને હજરતને આપ્યા ન હોય એ અને ખરું ? ઉપરાંત એ તો સાબીત છે કે ખુદાએ આગળના પયગમબરોને જોટલી ચીજો આપી તે તમામ આપણા પયગમબરને આપી છે તો શું તેમાં મોઅજ્જા આવ્યા નહીં ? એટલું જ નહીં પણ ખુદાએ કુરઆને શરીફમાં સાફ સાફ ફરમાવેલ છે કે કુદ્દારો હજરતને (મઆઝ્ઝલાહ) દીવાના અને જાદુગર કહેતા હતા, તો એ તો વીચારો કે જાદુગર શમાટે કહેતા હતા ? સાફ જાહેર છે કે વીચીત્ર અને અકલ કામ ન કરે એવી અજાબોબ ચીજો બતાવતા હતા તેથી તેને હઠ ધરમીથી મોઅજ્જા ન કહેતા જાદુ કહેતા હતા, અને તે વીશે કુરઆનમાં કેટલેક ઠેકાણે છે, જેમકે સુરએ કમરની શુરઆતમાંજ ખુદા ફરમાવે છે કે “ ઉકતરબતિ રસા-અનો વતશકકલ કમર, વમન યરવ આયતંય યોઅરેજુ વય. કહુ સેફર મુસ્તમેર. એટલે કયામત નજીક આવી, અને ચંદ્ર ફાટી ગયો, અને તે લોકો મોઅજ્જો જાણે છે તો મોહું ફરવે છે અને કહે છે કે હમેશાની મુજબ આ પણ જાદુ છે.

જાણવું જોઈએ કે કુરેશના કુદ્દારોએ મોઅજ્જો માગ્યો તેથી હજરતે ચંદ્રના એ કટકા કરી બતાવ્યા છતાં તે લોકો હમાન લાવ્યા

નહીં, અને કહેતા હાગ્યા કે આ પણ હમેશાં ધારા મુજબ જાડું છે, એટલે જેમ વારંવાર જાડું થઈ વીચીત્ર બાબતો કરે છે તેમ આ પણ થયું, હોય આ આપતથી પણ સાફ જાહેર થયું કે હઝરત મોઅજ્જિઝા બતાવતા હતા અને કુદ્દારો તેને જાડું કહેતા હતા, હવે મોઅજ્જિઝાનો ઇનકાર કરનાર પણ (મઆઝહલાહ) પયગમબરોને જાડુંગર કહે તો તે જુદી વાત છે કે ધારા મુજબ કહેતા આગ ૧ છે, પણ મોઅજ્જિઝાનો તદ્દન ઇનકાર કરવો એ તો એ કુદ્દારો કરતા પણ વધી જવાની વાત છે, તેઓ જાડું કહેતા હતા પણ કયું તો કરતા હતા કે વીચીત્ર ચીજ બતાવી, આતો તે તમામ બાબતોને ઊંડા દેવા માગે છે પણ તે ઊંડે તેમ નથી.

એ વાત તો કુરઆનની આપતથી સુર્ય કરતા પણ વધારે રેશન માલુમ થઈ અને અદના જાહીલ ગિરફ અથવા શુજરાતી અથવા ઇંગ્લેન્ડ વીં વોચી જાણનાર પણ ઇનકાર કરી શકતો નથી કે કુરઆનમાં ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે પયગમબરો મોઅજ્જિઝા બતાવતા હતા, કેમકે કુરઆને શરીફનો તરજુમો ઘણી ભાષામાં થયો છે, તે દરેક ભાષા વાંચનાર વાંચીને ઇન્કાર કરેજ, હા કુરઆનનેજ સાચું ન માને તે જુદી વાત પણ અહીંયા તે બહસ નથી.

હવે કુરઆને શરીફની પણ જગોની આપતો જે બમાવા માટે લોકોને બતાવે છે તેના ખુદાસાની એકે જરૂર રહી નથી તો પણ તેમાં ખીજા હમદા મતલબ જાહેર કરવાના હેતુથી અબલામાં આવે છે, શુજરાતી તફસીરના ૪૩૪મા પેઝમાં બતાવે છે કે ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે ધારા પયગમબરોને વહય મોકલી છે, તો તે સુરએ નેસાની ૧૬૩ મી આપત છે તો તેમાં તેનો કાંઈ મતલબ નીકળતો નથી.

કેમકે પયગમખરોના નામ લખને ફરમાવ્યું તેઓ ઉપર વહય મોકલી તે બરાબર છે, એમ કહેવાથી એમ સાબીત થતુ નથી કે મોઅજ્જા નથી આપ્યા, જેમકે કોઇ કહે કે તે' પાધડી બાંધી હતી, તો શું તેથી એમ સમજવું કે તે' ઇબ્રા પેહરી નથી ! અને તશરીરના પેજ ૧૬૮૬ માં બતાવે છે કે મોઅજ્જા માર્યા તો ખુદાએ કહ્યું કીતાબ બસ નથી ? તે સુરએ અનકબુતની ૫૦ અને ૫૨ મી આયત છે, તેમાં ખુદા ફરમાવે છે કે તે લોકોએ કહ્યું કે અમે મોહમ્મદ સં તુ પયગમખર છો, તે વીશે કોઇ નીશાની (મોઅજ્જો.) કેમ નાગીજ થઈ નહીં ? તો તેઓના જવાબમાં કહે કે મોઅજ્જા ખુદાની પાસે છે, હું ડરાકનાર છું અને જાહેર મોઅજ્જો કુરઆન બસ નથી ? કે તે તમારી સામે વાંચવામાં આવે છે, આનો જવાબ નીચેના ૧૧૯૮ પેજના એઅતેરાજના જવાબમાં સપુર્ણ આવી જશે, અહીંયા ટુંકમાં એકે એમ કહેવાથી એમ સાબીત થતુ નથી કે પયગમખરો મોઅજ્જા બતાવવાની શક્તી નહતી, અથવા બતાવ્યા ન હતા, પણ તે લોકોએ મશકરી અથવા રમોજ અથવા રમત ગમત અને તમાશો જેવા માટે મોઅજ્જા મારેલ, ઇમાન લાવવાનો કે હક વાત તપાસવાનો મતલબ ન હોય તેવા વખતમાં મોઅજ્જા બતાવવામાં મોઅજ્જાની કદર રહે નહીં અને કોઇ પણ ઇમાન લાવે નહીં, અને જે ઇમાન લાવવા માટેજ કહેતા હોય તો કુરઆન એક એવો મોઅજ્જો છે કે તે ઇનસાફી માટે બસ છે, અને મોઅજ્જો મવકાબુલે તો બતાવે કે તેથી ફાયદા થાય, જેમકે ફેટલાંકના હીલમાં એમજ આવતું કે આ પયગમખરીનો દાવો કરે છે પણ તેની સમ્યાજ માટે જે એવી વીચીત્ર ચીજ બતાવે કે તે કોઇ પ્રકારના જાદુગર કે

ખેલ્લી કે શેઅબદાઆઝ વીં થી થઈ શકે નહીં અને ખાસ કુદ-
રતથી જ થાય તો ઇમાન લાવીએ, અને તેઓ મોઅજ્જો જોઈને
ઇમાન પશુ લાગ્યા છે, તેમજ કેટલાંકને ખાત્રી થઈ છતાં હઠ મુકી
નહીં અને ઇમાન લાગ્યા નહીં, તેઓ ઉપર હુજ્જત તમામ થઈ, તો
જેવો મવકો જેવો વખત જેવો જરૂરત તે સમજીને પયગમખર મોઅ-
જ્જો ખતાવતા તેથી ફરમાયું મોઅજ્જો ખુદ પાસે છે અને જે
ઇમાન લાવવું હોય તો કુરઆન જે મ્હોટો મોઅજ્જો છે તેને કેમ
કયુલ કરતા નથી ? એમ કહેતાથો શું મોઅજ્જો ખતાવતા ન હતા
એમ સાબીત થાય ખરું ? એટલુંજ નહીં પણ ખાત્રી કેટલીક આય-
તોમાં છે કે મોઅજ્જો ખતાવ્યા તે ખામતને આમાટે છુપાવે છે ?

ગુજરાતી તફસીર પેજ ૧૧૯૮ માં ખતાવે છે કે મોઅજ્જો
ખતાવ્યા નહીં, તો તે સુરએ ખતી ઇસરાઇલી ૯૦ થી ૯૩ મી
આવત છે, તેમાં ખુદા ફરમાવે છે કે તે લોકોએ કહ્યું જ્યાં સુધી તું
અગારા માટે જમીનમાંથી પાણીના ઝરા નહીં વેહવરાવે, અથવા પોતા
માટે ખજુર અને અંગુરનો ખીચો નહીં ખનવે અને તેની વચમાં
નહરો જારી નહીં કરે, અથવા જેમ તું કહે છે તેમ અગારા ઉપર
આસમાનના દટકા નહીં પડે, અથવા અમારી સામે ખુદા અને
મસાએકાએને નહીં લાવે, અથવા પોતા માટે સેનાતું ઘર નહીં
ખતાવે, અથવા તું આસમાન ઉપર નહીં ચડે ત્યાં સુધી ઇમાન
નહીં લાવીએ એટલુંજ નહીં પણ જ્યાં સુધી તારા હક હોવાનું
લખાણ નહીં લાવે કે તેને અગો વાંચીએ ત્યાં સુધી આસમાન ઉપર
તારા ચડવાને નહીં માનીએ, તેના જવાબમાં ખુદાએ ફરમાવ્યું કે
તેઓને કહે કે પ.ક છે મ્હારો ખુદા (અર્થાત્ કે તમારી વાહીયાત અને

બેહુદા માગણીને સ્વીકારે) અને હું કોઇ નથી પણ બશરહું રસુલ, એટલે ખુદા ઉપર હુકમ ચલાવાય નહીં અને હું પયગમખર છું તેની સમ્મ્યાનનો મોઅજ્જો કુરઆન છે, અને હું કોઇ નથી પણ ઇનસાન રસુલહું, એટલે હું તમાશા અને નજરઅંદતા બેઠા અને શોચમદા બતાવવાવાળો ઇનસાનનથી પણ રસુલ એટલે ખુદાનો પયગમખર છું અને મારી પયગમખરીની સમ્મ્યાનની ચીજ મારી પાસે છે જે તમે જાણો છો.

આ આવતોથી એતેરાજ કરનારા કહે છે કે એ કુદ્દારોની મરજી મુજબ મોઅજ્જા કેમ બતાવ્યા નહીં ? તો તેની દલીલો અને સખલાથી ખુદાસા વાંચીને મગજમાં ઊઠારો એટલે એતેરાજ કરનારનો પાપા વીનાનો એતેરાજ ફકત શરેખ માટે ગાલુમ પડશે, મોઅજ્જા બે વખત થાય છે, એકનો એકે જ્યારે ખુદા કોઇને પયગમખર કરીને મોકલે ત્યારે તે પયગમખર પોતાની સમ્મ્યાન માટે ખુદાના હુકમથી મોઅજ્જો બતાવે, એટલે એવી વીચીત્ર ચીજ બતાવે કે તે જમાનમાં તે લોકોમાં બહુજ અજબ થઈ પડે; અને બીજો વખત એ કે લોકો આવીને મોઅજ્જો માંગે તે વખતે બતાવે, હવે એ જાનનેમાં કેટલોક ફરક છે એક એક કોઇ રસુલ પયગમખરીનો દાવો કરે તો તે વખતે મોઅજ્જો બતાવવો જરૂર અને લાઝીમ છે, અને લોકો આવીને જ્યારે ચાહે ત્યારે જેવો ચાહે એવો તેઓના હુકમની તાબેદારી કરીને બતાવવો વજીબ અને જરૂર નથી, એમ હોવાના કેટલાંક કારણ છે જેગકે એવી વીચીત્ર અને અજબોઅબ બાબતો જે કોઇ કોઇ વખતે થાય તો તેની કદર અને માન ધણું હોય છે, અને વારંવાર થયા કરે તો તે એક સાધારણ બાબત થઇ જાય છે અને

તેની કદર રહેતી નથી, જેમકે ખુદાની કુદરતની વીચીત્ર ચીજો હમેશા ખાસ મુજબ ઘણી થયા કરે છે તેથી તે ચીજોનું વીચીત્રપણું આપણા ખીયાલમાં પણ નથી, જેમકે સુર્ય હમેશા નીકળે છે જે સુર્ય પાંચ દસ વરસે એક વખત નીકળે તો લોકોને બહુજ અચંબો થાય. એ તો કુદરતી ચીજો છે, પણ ઇનસાને બનાવેલી ચીજો જીવો કે જ્યારે ટેલીગ્રફ શરૂમાં નીકળ્યો તો લોકો ઝૂકુ માનતા કે હજાર ગણી બખર એક મીનીટમાં આવે તે બનેજ નહીં, તેમજ ફોનોગ્રાફ નીકળ્યો તો લોકો કહેતા કે આપણે બેસેલી વાત સંચામાંથી પાછી બેવાજ અવાજથી સંભળાય નહીં, અને અજબ થતા પણ જ્યારે એ ચીજો ચારે તરફ ફેલાઈ ગઈ ત્યારે હવે કોઈ બાંધ પણ પુછતુ નથી તેમજ બેક તમાશાવાળા નવા નવા આવે ત્યારે લોકોને જોવાનો ધણો શોખ હોય છે અને બેસવા કે બિમા રહેવાની જગ્યા મળતી નથી અને રૂપીઆના ઢગલા થાય છે, પણ જ્યારે ઝંઝીવાર બતાવે ત્યારે લોકો તે તરફ જોતા પણ નથી અને ધ્યાન પણ આપતા નથી.

તો તેમજ અગર લોકોની ખાલીશ પ્રમાણે પૈગમબર અગર મોબઇલા બતાવે તો થોડા દિવસ સુધી વીચીત્ર ચીજો જોતા માટે હજારો માણસ ભેગા થાય અને રમત ગમત માટે તેમજ તમાશા માટે મોબઇલા બતાવવાનું દેહા કરે અને હમાન તો લાવે નહીં બલકે ઝંઝીવાર જોવા પછી જોવા પણ જાય નહીં અને કહેકે અરે એને તો કાંઈ કામ નથી તમાશા ઠરવા કરે છે આપણું કામ ખોટી થાય છે, હવે પૈગમબર મટીને તમશાબાજ ઠરે, અને લોકોને હીદાયત કરવાનો રસ્તો પણ ન રહે, એ તો સંપુરણ મવકો જીવે હમાન લાવશે એવી ખાત્રી થાય અથવા તેઓ લાચાર અને ખોટા ન સમજે

તે વખતે હુજૂર તમામ કરતા વીં મસલેહત હોય તારે મોઅજ્જો
ખતાવો જોઈએ, તો આથી સાબીત થયું કે સોફા આહે તે દરેક
વખતે મોઅજ્જો ખતાવો અક્કરથી સારી વાત નથી, તો જે વાત
નક્કમી હોય તે પંચમખર ન કરે તે માટે એઅતેરાઝ કરવો કે કેમ
મોઅજ્જો ખતાવો નહીં? તે મેટી ભુલ છે, હા કોઈ વખત
મે.અજ્જો ખતાવો ન હોય તો એઅતેરાઝ લાગુ પડે પણ એતો નથી.

બીજો ફરક—પૈગમખર પોતાની નમુશ્વતની સામેતી માટે
મોઅજ્જો ખતાવે અને સોફાના કહેવાથી વારંવાર ખતાવ્યા ન કરે તેને
એક મહેલિ ફરક સમજ્યા કે જમી. આસગાનના ફરક કરતા વધારે
ફરક છે, હવે બીજો ફરક ધ્યાનમાં લીજો જેમકે હકીમ અને ડક્ટર
જેરી રીતે અંગની બીમારીનો ઇલાજ કરે છે અને તેવીજ રીતે
બલકે તેથી વધારે રૂહની બીમારીનો ઇલાજ નથી કરે છે, અંગની
બીમારી જાત જાતના રોગ, ફરક છે, રૂહની બીમારી જહાલત, શીરક,
તકબુર, અખીલી વીં વીં છે, હવે કોઈ બીમાર પોતાની બીમારીનો
ઇલાજ કરવા ડક્ટર પાસે જાય તો તે ડક્ટર પોતાની સમજ પ્રમાણે
ફવા આપશે, બીમારના કહેવા પ્રમાણે ફવા નહીં આપે, તેમજ ખાવા
પીવાની પરહેજ ખતાવશે તે બીમારે રાખતી જીવે અને બીમારની
ખુશી પ્રમાણે ખાવાની છુટ નહીં આપે, તેમજ જાહીલ હીલયત
પામવા માટે નવી પાસે જાય તો તેને હીલયત કેવી રીતે થાય તે
નથી જરાખર જાણે છે તે તે મુજબ વરતશે, જે મોઅજ્જો ખતાવવો
એહતર હોય તો ખતાવે અને મોઅજ્જોથી કાંઈ વળે એમ ન હોય
તો ન ખતાવે વીં બીજો દાખલો ઇસ્કાલનો જીવો કે માસ્તર દરેકની
લીયાકત અને હુશીઆરી મુજબ કલાસમાં બેસારે છે, સીખનાચની

મરજી મુજબ એસાનો નથી, એક. એ. માં એસવા લાયક હોય તે બી. એ. માં એસવા ખાડીશ કરે તો પ્રીનસીપલ કહી તેને નહીં એસારે, તેમજ સક્ષતનતના તમામ કામ કે જે નીચમ અને કાનુનથી ચાલતા હોય તેમજ ચાલવા જોઈએ, રદ્યતની દરેકની ખાડીશ મુજબ ચાલવાનું અનેજ નહીં, તો ખુદાએ પોતાની ખુદાઇના કારખાનાનો જેમનતેજામ કર્યો છે અને અંદાઓની હીદાયત માટે કાયદા ચુકરર કર્યા છે તેજ મુજબ અમલ થયા કરે તેજ બેહતર અને વાજબી ગણાય.

હવે હજરતે રસુલે ખુદાસં દાઓ કયો કે તમેને શહેનશાહ બતાવવા અને તમામ આફતોથી બચાવા ખુદાએ મને નખી કરીને મોકલ્યો છે, અને હું નખી છું તેની સાબેતી માટે એક મોઅજ્જો ફરમાન લાવ્યો છું, અને તે એટલા માટે કે દરેક ઝમાનામાં જેની વધારે ચરચા હોય અને તે બનવા જોગ ન હોય તેની ચીજ લાવે તો સચ્ચાઈ સાબીત થવામાં વધારે સમય થાય, જેમકે હું મુસા અબ્ના ઝમાનામાં જાદુની ચરચા ધણી હતી અને મ્હોટા મ્હોટા જાદુગરો હતા અને તે થકી ધણી વાંચીય ચીજો બતાવતા, તો ખુદાએ હજરતે મુસા અબ્ને એ જાદુગરો પણ આજીઝ અને લાચાર થઇ કમુલ કરે એવો મોઅજ્જો આપ્યો કે લાકડીનો અઝદહો બની જતો અને તે જાદુગરોએ બતાવેલ લાકડી અને દેરીઓના સાંપને ગળી ગયો તેથી ખાત્રી થઇ કે આ જાદુ નથી બલકે ખુદા તરફથી મોઅજ્જો છે, તેમજ હું મુસા અબ્ના ઝમાનામાં કોઢી અને આંધળા હતા અને તેઓને સારા કરવા તે મનસાનનું કામ નહતું તેઓને હજરતે મુસા અબ્ના સારા કરતા બલકે મુરદાને જીવતા કરવા હતા,

તેમજ હરને રસુલે ખુદસના ઝમાનમાં ફસાહત (છટા) અને
 બ્રાગતની બહુજ ચરચા હતી, લોકો ભિન્ન કાળ્ય રહી કામગી
 ઉપર ચેડી આવતા, તેથી બીજા તેથી સરસ કહી તેની બાબુએ
 ચેડતા વીં બહુ ધામધુમ હતી, તો એરા વખતમાં ખુદાએ કુરઆને
 શરીફ બહુજ ફસાહત અને બલાગતથી બરેલું નાઝીલ કર્યું અને
 સાથે તે મોઅજ્જો હોવાની ફતીલ પણ બતાવી કે જે આ ખુદાના
 દલામ ન હોય તો તમે આની જેવી એક આયત પણ બનાવીને
 લાવો, જે બનાવો તો આ મોઅજ્જો નહીં, અને ન બનાવો તો
 મોઅજ્જો છે, તે વખતે મોટા મોટા ફસીહ અને બલીગ હતા તેઓ
 તેના જેવી એક આયત લાવવાની આજ્ઞા અને લાચાર થયા, તો
 શું એ મોઅજ્જો ન કહેવાય ? એ કાંઈ નાની વાત છે ? એટલુંજ
 નહીં પણ તે વખતથી આજ સુધી તેરસો ઉપર વરસ થયા એ દાવો
 હમેશા કુરઆનમાં છેજ કે ખુદા ફરમાવે છે સુરએ બકરની ૨૩ મી
 આયતમાં કે અમોએ અમારા ખંદા (મોદમ્મદ સં) ઉપર કુરઆન
 નાઝીલ કર્યું છે, તેમાં તમોને શક હોય તો તેના જેવો એક સુરા
 લાવો, અને તમો સાચા હો અને તમારાથી ન બને તો ખુદા સીવાય
 બીજા કે કોને લાવે કે તે બનાવી આપે, પણ તમો નહીં બનાવો બલકે
 નહીંજ બનાવી શકો વીં બીજા જગોએ ફરમાવે છે વધારે નહીં
 તો એક આયત બનાવી લાવો, અને ત્રીજા જગોએ સુરએ બકર
 ઇસરાફલની ૮૮ મી આયતમાં ફરમાવે છે કે અગર તમામ ઇનસાન
 અને જીવનાત ભેગા થાય અને આ કુરઆન જેવું બનાવા ચાહે તો
 હરગીજ બનાવી નહી શકે અગરએ એક બીજાના મદદગાર થાય.

તો આજ સુધી કોઈ એવું નીકળ્યું નહીં કે તેના જેવું એક
 વાકય પણ બનાવી શકે, કુદ્દારોએ પોતાનું કતલ થવું, જમીયો આપવો,

લાચાર થવું, કપુલ કરવું, તો જો એના જેવી એકાદ આવી જતાવી શકત તો તેઓ એવે દરજે ન પહોંચતે અને એવી એવી મુસીબતો વેડી, તો જ્યારે કાંઈ રીતે જાની નહીં શક્યું અને હક નહીં મુખી તેથી, અને આ જમાનામાં પણ ખ્રીસ્તી આર્યસમાજ વાળા રીઠ કુરઆનને બુઠ ઠેસવવામાં કાંઈ જાતની ખામી કે નણાની કસર કરતા નથી, કરેડે. રૂપીઆ ખરચે છે એટલે સુધી કે ખ્રીસ્તીયોમાંના કેટલાંકે અરબી હાથમ ધણું સાર હાસીત દ્યું. બચકે કેટલાંક મુસલમાન મોલવીયોને ફેરતીને તેઓના હાથે હસલામના રદ કરાવ્યા પણ તે તમામ નિષ્વરણ થયું, કાંઈ વળ્યું નહીં, અને કુરઆન જેવી એક આપત પણ બતાવી શક્યા નહીં, તો શું આ મોઅજ્જો નહીં તો શું કહેવાય ? બચકે આ મોઅજ્જો તમામ મોઅજ્જો કરતા શ્રેષ્ઠ અને મ્હેટો મોઅજ્જો છે, અને હમેશા ચાલુ મોઅજ્જો છે કે વારંવાર બતાવાની જરૂરત ન રહે, એક ખારગી એમ ધારો કે જેમ એક બીજાના ધર્મનો એક બીજા રદ કરે છે અને પોતાની સમજ મુજબ એમ જાણે છે કે અમોએ બસબર રદ કર્યો પણ હકધરમીથી કપુલ કરતા નથી, જેમકે એક બીજા તે વીશે હજારો ચોપડીઓ છપાવીને ગામો ગામ વેંદ્યે છે, તો તેજ મુજબ જો કાંઈ પણ ધર્મ વાળાએ કુરઆન જેવી આપત બતાવી હોત અને તેઓના ધ્યાનમાં એમ આવ્યું હોત કે કુરઆનની આપત જેવીજ ફસાહત અને બસાગતમાં છે, તો એ હાથમ બચુતરાઓની સહી કરાવી એ બતાવેલી આપત લખીને છપાવી કરેડે કાપી ધરેધર બચકે દરેક માણસને ફરેકની બાપમાં આપને પણ તેવું દર્શું હજી સુધી જોવામાં આવ્યું નથી, તો એજ સાબેલી ખસ છે.

આ તમામ જામનો ઉપરાંત હજરને રસુલે ખુદાએ પેગમબરીનો દાવો કર્યો અને તમામ કરતાં અક્ષત ઇતમ વીંમમાં અદ્વિત સાબીત થયાં તેજ મોઅજ્જો છે, કેમકે જ્યારે કોઈ રખસ પોતાનો કાંઈ ખોટો હુન્નર કે ઇતમ જાહેર કરવા ચાહે અને ખેટી બાંધ કરવા મ.એ અથવા થેડને વધારે જાહેર કરવા માગે તે પોતાના જામમાં ન ચાલે, તેને જરૂર છે કે પરદેશ જઈ પોતાનો મતમજ પાર પાડે તો ત્યાં કાંઈક ટટુ ચાલે, પણ હજરને પોતાના જામમાં નોખુવતનો દાવો કર્યો, એ છતાં કે કાયદો છે કે ગામવળા અને ખાસ કરી કામવળા તેમાં વળી કુટુંબવાળા દરેકના ઐમ અને હુન્નર, લાયકી અને નાલાયકી વીંથી સારી પેટે વાંદ્ર હોય છે, તો હજરત વોશે તમામ જણ વાંદ્ર હતા કે આપ કે.ઇ પાસે કાંઈ પણ ઇતમ સીખ્યા નથી બાંધકે સર્વે જાણતા હતા કે આપ અમરુ છે, કોઈ હિસાબ કર્યો નથી, કોઈ નીસાળ કે મદરેસામાં શીખવા ગયા નથી, કોઈ અદ્વિ આદ્વિ કે હિસાબ કીતાબ વીંતી કાંઈ પણ તાલીમ લીધી નથી, તારેત ઇન્જીન વીંતું એક પાતુ પણ વાંચું કે જોયું પણ નહતું, એ છતાં આપે એકદમ નોખુવતનો દાવો કર્યો તે કાંઈ નાની વાત નથી, એટલુંજ નહી પણ સામે મોટા મોટા રસાહત અને જાણવતનો દાવો કરનાર ઇતમ, હુન્નર વીંમમાં હુશીયાર તેમજ ખુદાનો ઇતકાર કરનાર, ખુપરસ્ત, નખીયેનો ઇતકાર કરનાર, તેમજ અમુક વળી પછી કોઈ નખી નહીં થાય એવા એથલોકદ રખનાર વીં વીં જુદી જુદી જાતના જુદા જુદા ધર્મ અને મતના લોકો મતજુદ હતા, તેઓની સામે આપે જે નખુવતનો દાવો કર્યો અને પોતાની સમ્યાઈ માટે એવી કીતાબ જતાવી કે તેની રસાહત અને

બલાગત જોઈ મોટા મોટા ફપીદ અને જમીનોના હેરા જીતી ગયા કે કાંઈ પડેલ બજેલ નહતા તેઓની પાસે અચી ચીજ ક્યાંથી અને કેમ આવી ? એટલુંજ નહીં પણ પાછો તે સ.થે દાવે કરે છે કે આ મારો મોઅજીઝો છે, મારા હક હોવાની દલીલ છે, અને જો કાંઈને શક હોય તો તેના જેવી એક આપના પણ બનાવીને લાવે, અને બીજો દાવો એ કે તમો ગામવાળા અને ખાસ કરીને કામવાળા અને તેથી વધારે ખાસ કુટુંબ વાળા બચપણથી તે આજ સુધી જાણો છો, હું કાંઈ પણ સીખ્યો નથી છતાં હું તમામ ઇલમમાં સંપુર્ણ રીતે વાકેફ છું, તમામ ઇલમ મને ખુલાસો અતા કર્યા છે અને તમામ અરબ અજમ આખી દુન્યાના સૈકાનો સરદાર છું, તમ.મ કરતા તમામ વાતમાં અદ્વિત છે, અને આ વાત ફગર માટે કહેનો નથી પણ જરૂર માટે બયાન કરું છું.

હવે વીચારો કે જો શખસને અવો મોટો દાવો કરવો હોય અને સુરવેનો સરદાર થવા ચાહતો હોય તો પહેલે એવે ઠેકાણે દાવો કરે કે જ્યાં તેના દુશ્મન અને બદખાહ ન હોય અથવા થેડા હોય, તેમજ હસદ અને કીનો રાખનાર થેડા હોય, અને એ પણ જાહેર છે કે પોતાના વતન અને ગામના લોક અથવા સગા દુશ્મન હોય અને જ્યારે અવા મોટા મરતવાનો દાવો કરે ત્યારે દેખી ન શકી દુશ્મની વધારે કરે અને હસદ અને કીનો કર્યા વીના રહેજ નહીં અને તોડી પાડતા માટે અને અંગ શાંધીને અને ન મજે તો તોહ મતો મુકીને ગદન.મ કરતા બનતા સુધી ખામી ન રાખે, તો એટલી અડચણો હોવા છતાં આપ બીજા દેશોમાં નહીં ગયા અને પોતાનાજ ગામમાં દાવો કર્યો એ પણ હકપણુની કાંઈ નાની દલીલ નથી,

કેમકે એવી હાલતમાં હક જાહેર થયું, અને ખુદાની એ મસલેહત દાવાને બહુજ મજબુત કરનારી છે કે પરદેશમાં જઈને દાવો કરે તો શું ખાત્રી કે આ કાંઈ સીમેસ નહતો? પણ ગામમાં દાઅવો કરે કે જ્યાંના ભોકો બચપણથી તમામ હાલ જણતા હોય તેથીજ વધારે ખાત્રી થાય, જેમકે હઝરતે મુસા અં મીસરને મુકીને મદયન આંધ્યા ગયા, ત્યાં કેટલાંક વર્ષ રહ્યા હતા, જે ત્યાં નોખુવતતો દાવો કરતે તો શું નથી ન થતે? પણ ખુદાએ હુકમ કર્યો કે જ્યાં પૈ. થમા અંત પરવરીશ પામ્યા ત્યાંજ જઈને ફીરઆનની સામે નોખુવતજાહેર કરો, અને જેમ મીસરવાળા હઝરતે મુસા અં ના હાલથી સંપુર્ણ વાકીફ હતા તેમજ આપણા પૈગમબરથી પણ મકકાવાળા વાકીફ હતા તેથી આપને પણ હુકમ થયો કે મકકામાંજ નોખુવત જાહેર કરો.

એક બાબત એ પણ જણાવા જે રી છે કે હઝરતે મુસા અં ની જીભ જરા અટકતી હતી તેથી બરાબર સાફ બોલી શકતા નહતા, અને એ ખોટી ફીરઆનને બરાબર હતી તેથીજ આપ તથા હં દારન હોવા છતાં આપને ફીરઆને પુછ્યું કે “એ મુસા તમે બન્નેનો રખ કેાણુ છે? ખુદાએ તે વખતે એ ખોટ દુર કરી અને હં મુસા અં નો એ મોઅજ્જો પણ જાહેર થયો કે આપે એવી છટાથી જવાબ આપ્યો કે ફીરઆનના દરબારના તમામ સેકાના હોશ ખાટા થઇ ગયા. અને આમાં પણ કોઇ વાંધો સેનારવાંધો લઈ શકે કે હં મુસા અં ની જીભ અટકતી હતી તે કે.ઇ દવા અને ઇલાજથી પણ સારી થઇ હોય, પણ હઝરતે રસુલે ખુદાસં યતીમ કોઇ નતતો સામાન નહીં, અમણનું એકાએક તમામ કરતાં તમામ ઇલ. મમાં આલીમ થઇ જવું તે ગયગી ખુદાફઝ મદદ વીના બનેજ.

નહીં તે સુધ્ધ કરતા પણ વધારે રોશન છે, આ મોચણએ ઘણો
ગ્હોટે છે. આ દાનાથી પહેલે કેટલાંક તો આપને દીવાના કહેવા લાગ્યા
પણ જ્યારે વીદવાનોએ મમતેદાન લીધું ત્યારે યદુની અને નસારા-
ઓએ તવરેત અને ઇતજલ વીં માંની આગતો ખુણી તેથી યદુની
થયું કે દાવો ખરો છે, તેથીજ કેટલાંક મમાન લાગ્યા અને ઘણાંએ
હૃદયરમીથી અને કેટલાંક મોટપ અને હુકુમત તથા નહીં શકવાથી
મહરમ રહ્યા.

અને જે જાહીલ લોકો ઇતમ અને હીકમત કાંઈ જાણતા નહતા
તેઓ ફસાહત અને બલાગત શું સમજે? તો તેઓને તેઓની અકલ
અને સમજ મુજબ મોચણજા બતાવ્યા, જેમકે ઝાડને બેલાવ્યા, કાંક-
રામાંથી આવાજ આવી, થોડા જાણુમાં ઘણા જણને પેટ ભરીને
ખવરાવ્યું, પણ વીદવાનો આવી વાતને શોષદા વીં કહી ન માને તો
તેઓ માટે ગ્હોટે મોચણએ કુરઆનનો બતાવ્યો, જે ઉપર તફસી-
લથી બમાન થયું અને સરવેથી પહેલેજ નાના મોચણજા બતાવતે
તો વીદવાનોના ધ્યાનમાં ઉતરતે નહીં તેથી પહેલે ગ્હોટે મોચણએ
તેઓ કમુલ કરે તે બતાવ્યો અને તે હમેશા માટે દરેક ઝમાનાના
લોકો માટે જારી રાખ્યો.

હવે ગુજરાતી તફસીરના પેજ ૧૧૬૮ ની બાબત કે હમરે
રસુલે ખુદાસં પાસે કુદકારોએ મોચણજા માંગ્યા તો આપે બતાવ્યા
નહીં, એ સુરએ બનીઇસરફલની ૬૦ થી ૯૩ મી આયત સુધી છે,
અને તે ઉપરથી એઅતેરાજ કરે છે, તો તેના પણ ધ્યાનમાં ઉતરે
એવા ખુદાસા કરવામાં આવે છે કે એ મોચણજા માંગનાસ કોણ
અને કયી સ્થિતિના હતા તેની પહેલે તપાસ કરના માલુમ થાય છે

કે તે અપુત્રોદય તથા અપદુસ્ત્રાહ બીન અગ્ની વીં સખત દુશમન હતા, તેઓનો હેતુ ઇમાન લાવવાનો નહોતો, અને અદાવતથી કહેતા હતા કે લાખ મોઅજ્જા બતાવે તોપણ ઇમાન નહીં લાવીએ, તો ઇનસાફ કરવો જોઈએ કે એવા કોઈની માગણી સ્વીકારવી તે હજારત ઉપર વાજબ કેમ હોય ? અને તેથીજ હજરને તે ચીજો બતાવી નહીં, અને કેવી ચીજો માગી કે તેમાંની કોઈ તો બનવાજોગ ન હતી, કોઈ પોતાના દુન્યાના લાભ માટે હતી વીં વીં જોઈએ તેઓએ આદલું કે અમારા ગામોમાં નહરો જારી થાય, અમારા માટે બાગ બગીચા, બજારના થાય, સોનાના મહેલ હોય, ખુદાને તથા ફોરીસ્તાન-એને અમારી સામે લાય વીં

હજરને રસુલે ખુદા સં આના જવાબમાં પહેલે ફરમાવ્યું કે આ બાબતોમાં કેટલોક એવી ચીજ છે કે (૧) અગર બતાવું તો તેથી મારી પયગમબરી સાચીત નહીં થાય (૨) કેટલીક બાબતો એવી છે કે અગર બતાવીશ તો ખુદાના કેટલાંક બંદા હસાક થશે, તો તેમ કરવામાં શો ફાયદો ? બધકે એવી બાબત હોય કે લોક હસાક ન થાય અને ઇમાન લાવે, અને બંદાની હસાકો બંદાએ આહેલ વખતે કરવા ખુદા આદતો નથી, (૩) કેટલીક વાત એવી ચાહી કે તે બનવાજોગ નથી. (૪) એવી ચીજ ચાહે છે કે તે ફક્ત દુશ-મનીથીજ છે ઇમાન લાવવા માટે નથી, જુને તેવી ચીજ બતાવીશ ઇમાન નહીં લાવે અને એવા મુનકર માટે સખવાર છે કે આસમાનથી આગ વરસે અથવા ખુદાના દોસ્તોની તબવાર વરસે.

તો આ આયતમાં આર બાબતો નીકળી કે તે બતાવવામાં નુક-સાન સીવાય ફાયદો નહોતો, જેગકે એ આર ફક બાબતોનો આવે

ખુલાસો પણ કર્યો, (૧) આપે અખદુલાહ ખીન અખીને ફરમાયું કે તેં તાએફમાં આગ બગીચા કર્યા છે તેમ હું મક્કામાં દર્ અને નહર બરી કરું તો તેથી મારી નોખુવત સાખીત નહીં થાય, શું તું અને તારી જેવા આગ બગીચા કરવાથી નથી થઇ ગયા ? તેણે કહ્યું નહી, આપે ફરમાવ્યું તો શા માટે આવી ચીજ મને કરવાતું કહે છે ? અરે માત્ર દોલતથી નથી થયું એ ફરેખતી વાતોથી નથી દુર છે. (૨) આસમાનથી ટુકડા પાડામાં તું પોતાની હલાકત ચાહે છે, તો ખુદાના રસુલ પહેલે પોતાની હુજૂરત તમામ કરે છે તે છતાં બિમ્મત અવળાઈ ઉપર રહે તે વખતે પણ બિમ્મતતા ચાહવા મુઝબ્બ હરવખત આજાબ મોહલ્લો તે ખુદાની મસલેહતથી દુર છે ખુદાના બંદા બહીસ છે, ડકટર અને ખીમાર જેવો દાખલો ખુદા અને લોકોનો છે, ખીમારને શું ખચર પડે કે મારી કંઈ દવામાં બેહતરી છે ? બચકે જે દવામાં તુકસાની હોય તે દવા ખીમાર માગે તો ડકટર કહી નહીં આપે, તેમ ખુદા બંદાઓની હાલતને જાણે છે બેહતરી હોય તે કરે છે, (૩) શરીરસ્તા અને ખુદા તમારી સામે આવે ખુદાને તમો જોઇ શકો એ બનવાબ્તેગ નથી, ખુદા કંઈ તમારા ખુલ (મુર્તી) ની માફક નથી કે જિપાડીને જીવે ત્યાં રાખી શકે હો, (૪) તમો સોનાનું ઘર માગો છો તો ચીસરના યાદશાફ પસે સોનાના ઘર હતા તેથી શું તે પૈગમબર થઇ ગયો ? અખદુલાહે કહ્યું નહીં, આપે ફરમાવ્યું તો હું સોનાનું ઘર બનાવવાથી કેવી રીતે નથી ચલશ ? ખુદા તમની કામળા લાવી આપુ પણ સાથે (કહે છે કે) ઇમાન લાવીએ ન લાવીએ અમારી મરજી તો આ માગણી દુશમની વગર જોગતુ શું સમજવું ? આ જવાબો સાંભળીને અખુજેહલે કહ્યું કે યા હકરત એ

તમામ વાત એક તરફ પણ મારો એક સવાલ બાકી છે, કે હજરતે મુસાની ઊમ્મતે સવાલ કરેલો કે ખુદા અમેને ખતાવતો તેથી તેઓ ઉપર વીજળી પડી અને સર્વે ગળી ગયા, તો અમારી માગણી તે કરતા પણ સખત છે માટે જો તમો નથી હો તો અમેને પણ બાળી નાખો.

આના જવાબમાં હજરતે નસુલે ખુદાએ પહેલે ૬૦ ઇબ્રાહીમની રહીમીનો ઈસસો બયાન કર્યો, પછી ફરમાવ્યું કે અગ્ને અયુજેહલ આવ્યા તમામ સવાલથી જરૂર તમામ ઉપર અઝાબ નાજીલ થતે પણ તને એક છોકરો થનાર છે તેનું નામ અકરમા છે તેમજ આ સવાલ કરનારોઓની ઐઝાદમાં કેટલાંક એવા થનાર છે કે તે મારી ઉપર ઇમાન લાવશે તેઓથી ઇસલામમાં રૈનક થશે માટે એવી નેક ઐઝાદ તમારાથી થનાર છે તેથી તમામ ઉપર અઝાબ નાજીલ થયો નહીં (આ બીજીવાણી ખરી પડી તે બાબત તમારીઓ બોલીને જુવો.) પછી આપે ફરમાવ્યું કે આ અયુજેહલ આપમાન તરફ જો, તેણે જોયું કે આસમાનના દરવાજા ખુલ્લી ગયા અને આગના બડકા તે કુશરો ઉપર ઊતરવા લાગ્યા તેવી ગરમી ખમાને માલુમ પડી અને બીકના સળગથી ધરજવા લાગ્યા, તે વખતે આપે ફરમાવ્યું કે ડરો નહીં મારો વાપદો ખરો છે તમેને ખુદા બાળશે નહીં, આટલી બાબત તમારી ખાત્રી અને નસીહત માટે થઈ છે.

પછી એજ કુશરોએ જોયું કે પોતાની પીડમાંથી નુર ચળકતા નીકળ્યા અને તે આગના બડકાને હટારી આપ્યા, તેથી તે પાછા આસમાન તરફ ગયા, હજરતે ફરમાવ્યું આ નુર તમોએ જોયા તેમાંથી કેટલાંક તમારી ઐઝાદના છે કે તે મારા ઉપર ઇમાન લાવશે, અને કેટલાંક એના છે કે જે તમારામાંથી મારા ઉપર ઇમાન લાવનાર છે.

મજકુર લોકોની મામણી ન સ્વીકારવાના કારણે તો હઝરતે પોતે જાહેર કંથા તેમાં ખાસ મોટું કાણુ એ હતું કે અબદુલ્લાહે હેલ્લે એ પણ હતું હતું કે આ મોદમ્મદ આ અમારી મામણી મુજબ તમામ મોઅજ્જા ખતાવેશ એટલુંજ નહીં પણ અમેને આસમાન ઉપર લઇ ચલો તો પણ અમે એમજ કહીશું કે આ નજર્યાંદ અને જાદુ થકી ખતાવ્યું અને અમે હમાન નહીં લાગીએ જેમકે તવારીખની કીતાબોમાં લખેલ છે.

નાજી અરજ કરે છે કે આ જવાબ લંગાણુથી અને વધારે ખુલાસાથી એટલા માટે આપ્યો કે આથી મુજરાતી તફરીરના પેજ ૧૧૯૮ માંની આવેલો પોતાનો મતલબ પાર પાડવા ખતાવે છે ને મુરબી પત્રો ઇસરાઇલની ૯૦ થી ૯૩ મી આવેલો છે, તો તેજીજ આ આવેલો જોતી કાઢી હોય એમ નથી જલકે નસારા, આર્યાસમા જવાબા, વીં વીં એતેરાઝ કરે છે, માટે તેઓને જવાબ આપના થાય.

એએતેરાઝનો જવાબ. (૨)

એએતેરાઝ — હઝરતે મોદમ્મદે મુરતશ સં ખુવાના રસુલ છે માઅસુમ અને ગુનાહથી પાક, નેક ચાલ ચલણુ શર્મ હયા અને અબલાકે હમીદ (સારા ગુણે) વીં નો તેઓ ઉપર ખાતેમો છે એમ ઇસલામીઓનું માનવું છે, છતાં પોતે પોતાની ઝમ્મદીના વખતમાં આવું કામ કર્યું કે તેથી લોકો મશકરી અને ટીકા કરવા લાગ્યા, તે એ કે પાવાના શુક્રામ જૈદની ઓરત ઉપર નજર પડવાથી તેણીની

તારીફ કરી પોતાની મરજી બતાવી તેણીને તલાક અપાવી પોતે તેની સાથે નોકાહ કર્યા, અને આ બાબત કુરઆને શરીફમાં પણ છે, તે એવા પાક પૈગમબરને આવી બાબત છાજતી નથી તે કેમ કહ્યું ?

જવાબ—આ બાબતમાં અર્થો અનર્થ કરી જાહેર કરે છે, એના જવાબની પહેલે જરૂર છે કે વાંચકોને જાહેર કરે કે ઐદ કાણુ હતો, હજરતનો ગુલામ કેવી રીતે થયો, અને ઐનબ હજરતે રસુલે ખુદાની શું સગી હતી, અને ઐનબના નીકાહ ઐદ સાથે કાણુ કરાવી આપ્યા, અને શા કારણથી નીકાહ કરાવ્યા, અને તેણે તલાક આપ્યા પછી હજરતે તેની સાથે નીકાહ શા માટે કર્યા અને કેના આશરથી કર્યા, શાખથી કર્યા કે ફરજ પડવાથી કર્યા, અને તેથી શું હેતુ હતો વી.

બાણુનું જોઈએ કે યમામા ગામનો રેહવશી હારેસા નામનો એક પૈશાવાળો વેડપારી હતો, તેનો છોકરો કેક થઈને ચાલ્યો ગયો, હજ તે રસુલે ખુદાસં જનાબે ખુદયમ્મની સાથે નીકાહ કર્યા પછી તેઓના માલથી વેડપાર કરતા હતા, એક વખત આપ ઓકાઝાના બજારમાં તશરીફ લઈ ગયા તો જોયું કે હારેસાનો છોકરો ગુલામ તરિકે વેચાય છે તે સમજદાર હુશીયર અને અક્કલવાળો માલુમ થવાથી આપે કીમત ઠેરાવોને વેચાતી લીધો, તે પછી તે ઇસલામ લાવ્યો અને હજરતે તેનું નામ ઐદ રાખ્યું, ઐદનો આપ હારેસા પોતાના છોકરાની તલાકમાં હતો તેને બખર મળ્યા કે મક્કમાં છે તેથી મક્કામાં આવી હજરતે આપુ તાબેબ અં ની ખીદમતમાં જઈને કહ્યું કે તમારા મત્રીન્ મોહમ્મદ સં પાસે મારો છોકરો છે, માટે તેની જે કીમત લીએ તે હું આપવા તઈયાર છું માટે મને અપાવો, અને

કાંમત ન લીએ તો ફોદ્યો કહે તે ફોદ્યો આપું, અથવા મરજીમાં આવે તો આઝાદ (મુક્ત) કરી આપે પણ મને આપે કેમકે હું પદશાવળો છું તેના સીવાય મારો બીજો કોઈ વારસ નથી અને મારા ઘરનો બંદોબસ્ત રાખનાર તેના સીવાય બીજું કોઈ નથી માટે કહું છું, આ વાત સાંભળીને હજરતે રસુલે ખુદા સં ની પાસે જનાળે અપ્પતાલેગ ગયા અને હારેસાએ કહેલી વાત કહી, હજરતે રસુલે ખુદાએ તરત જૈને આઝાદ કરી આપીને ફરમાવ્યું તને મુક્ત કર્યો માટે તારી મરજીમાં આવે ત્યાં જા, જૈને આઝાદ કર્યો કે તરત હારેસાએ તેનો હાથ પકડીને કહ્યું ચાલ અને આપણા પુછું ખાનદાનમાં મળી જા, જૈ પેતાના બાપને કહ્યું હું હવે આવનાર નથી તમામ માત્ર મીલકત દૌલત અને તમારો બાપ પણનો લક એ સર્વે કરતાં હજરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સંની ખીદમતમાં એક કલાક રહેવું બેદતર છે એ તમામ તે એક કલાકની ખીદમતની દૌલત ઉપર કુરબાન છે, તેના બાપ હારેસાને આ વાતથી એકદમ ગુસ્સો આવી ગયો અને બોલ્યો કે તું હસમ નસમ મુક્તી કુરેશીયોનો બુત્તામ થાય છે ? અએ કુરેશીયો તમે સાક્ષી રહો આને મારા છોડ કરા પણથી દુર કરી આક કહું આનો મારી પાસે કાંઈ પણ લક નથી; આ બાગતથી હજરતે રસુલે કરીમે જૈને દીક્કીર થતા આપ્યો નહીં અને એકદમ ફરમાવ્યું અએ લોકો ગત્તા રહો કે હું જૈને મારો દીકરો (દતક) બનાવું છું, અને હું તેનો બાપ છું; જૈ અને હજરતે રસુલે ખુદાસંની બાગત જાણી, હવે જૈનખ વીશે સાંભળો કે જૈનખ હજરતે રસુલે ખુદાસંની ધુમની દીકરી થતા હતા, અને જૈનખ બહુજ ખુશસુરત અને રૂપાળા હતા, અને અરબોમાં સર્વેની શ્રેષ્ઠ ખાનદાનના હતા.

દુન્યામાં રીવાજ છે કોમ ખરાબ રીવાજને દુર કરી સારો રીવાજ જારી કરવો હોય ત્યારે એ રીવાજને બંધ કરાવનાર મોટેરા પોતે પોતાના ઘરેથી શુરૂઆત કરે તોજ આગળ ચાલે છે, અને એ બાબતના દાખલાની જરૂર નથી કેમકે તે તો મશહુર અને જોગેલી બાબત છે, તોપણ એકાદ દાખલો કે વિધવાઓના બોજ વખત નીકાલ ન કરવા અગરચે નાની વયની જીવન હોય તોપણ બેસારી રાખે છે, અને તેથી કેટલીક વખત માઠા પરીણામ પણ આવે છે અને એ માઠા પરીણામથી શરમ અને હયાથો મરવા જેવું થઇ પડે છે છતાં એ ખરાબ રીવાજને દુર કરતા નહતા તેથી કેટલીક માત્રોમાં એટલે સુધી કે હીંદુઓમાં પણ કેટલાક આગેવાનોએ એ રીવાજને તોડવા પોતાના ઘરેથી પહેલ કરી વિધવાઓને બોજ શવડર કરી આપ્યા, અને તેથી રજને રફતે ખરાબ રીવાજ બંધ થઇ સારો રીવાજ વધતો જાય છે, અગરચે શુરૂઆતમાં એ રીવાજ કાઢનારની મશકરીઓ થઇ ટીકા થઇ પણ તેથી ન ડરતાં મજબુત રહી જારી કર્યાં.

અરબોમાં ઘણા રીવાજો ખરાબ હતા તેમાં એક રીવાજ આ પણ હતો કે પોતાની છોકરી આપવા માટે કુફુવ (વડ) તપાસતા હતા, વડ મળ્યા વગર આપતા નહતા, કેટલાક તો પોતાના ખાનદાન રીવાજ બાજી ખાનદાનમાં આપતા નહતા, એટલુંજ નહીં પણ કેટલાંક તો એવે દરજે વધી ગયા હતા કે પોતાની છોકરી બીજાના ઘરમાં જાય અને તેણીને બચ્ચાં થાય એ શરમ બરેલું સમજી છોકરોને મારી નાંખતા હતા, જીવની ઘટ્ટી દેતા હતા. અને બોજે એક રીવાજ એ પણ હતો કે પોતાના દત્તકને સગા છોકરાનીજ માફક ગણતા એટલે સુધી કે દત્તકની ચોરતને સગા છોકરાની ચોરત તરીકે સમજી તેણી

સાથે નીકાલ કરવા હરામ જણાતા, એટલે દત્તક મરી જાય અથવા તત્કાલ આપે તો તે ચોરતને પોતા માટે હરામ સમજતા.

હવે ખુદાએતઆલાએ પોતાના હુકમને એ જાને ખરાબ રીવાજો જાંધ કરાવી સારા રીવાજ ચાલુ કરવાનો હુકમ આપ્યો, પણ કહેવત છે કે કોઇ કામની પહેલ કરવી હોય તો પોતાના ઠાંડા ઉપર ધાલીધા વીના થતું નથી તેથી હજરતે એ રીવાજ પોતાનેજ ત્યાંથી જમરી કરવા નક્કી કરી પોતાની ટુંગની દીકરી જૈઅને પૈગમ મોકલ્યો કે મારા આજ્ઞા કરેલા શુક્રામ જૈદ સાથે નીકાલ કર, જાન્ય તે વખતે જવાન ખુશસુરત અને કુંવારા હતા, આ સાંભળીને અજ્ય થયા અને તેના ખાનદાનમાં ગડગડાટ મચી ગઇ કે હજરતે રસુલે ખુદાસં આ શું કહે છે ? આપણું ખાનદાન તમામ ખાનદાન કરતા શ્રેષ્ઠ છે તેની દીકરી હજકા ખાનદાનના મુકત થીએજા શુક્રામને આપવી તે કેમ જને ? છેવટે ખુદાનો હુકમ થયો કે આ જામતમાં આનાકાની કરો નહીં, હવે શું કરે ? ખુદાના હુકમથી લાચાર જૈએ ખુદાના હુકમને આધીન થઇ એ વાત કબુલ કરી અને જૈદ સાથે નીકાલ કર્યા, શાખાશ છે જતાએ જૈઅને અને તેના ખાનદાનવાળાઓને, અફસોસ આપણા લોકોમાં ગાણા ફટાણા અને ઢેલ સરણાઇ વાજગાજનો રીવાજ દુર કરવો અમોએ ધણી કોશીશ કરી પણ હજુ જરાબર બેઠાએ તેવો રીવાજ થતો નથી, બલકે એ રીવાજને જાંધ કરે છે તેને શાખાશીને બદલે ઠપકા આપે છે, ખેર ઇન્શાઅલ્લાહ રફતા રફતા થશે હાલ થોડો થોડો ચાલ એવો થયો છે કે નાચ ગાણા વાજ તમામ કાઢીને દોડે અને સલવાતના નાચરા સાથે સરગસ કાઢે છે, અમોએ અમારા છોકરાની શાદી પણ આવીજ રીતે કરી, અને હાલ

યેડા મહીના થયા અમારા દોરત મુંઝવાળા હાથ મોભેદીનાભાષ અક્ષારખ્યાભાષએ પોતાના ફરજંદ અહમદભાષની શાદી કછકેરામાં પથુ જોજ શરા મુજબ કરી અને બીજા કેટલા સાહેબો મુંઝવ જંગનાર અને જોજ કોષ કોષ ગામવાળાઓએ એજ રીવાજ જરી ક્યો છે ખુશ તેઓને જાએ ખેર અતા કરે.

હવે જો ખાનદાન અને વડ તપાસવાના રીવાજને તો હજરતે રસુસે ખુશએ પોતાનાજ ખાનદાનથી દુર ક્યો, પથુ બીજો રીવાજ દત્તકની જોરત સાથે નીકાહ કરવાનો બાકી રહ્યો, અને એ રીવાજ પથુ પોતેજ પોતાને લ્યાંથી જરી કરે તોજ થાય, અને ઇદગે અખ-ભાકમાં સળીત થયું છે કે ઇલાજ છે તે સીધી બાબતથી થતો નથી ઊત્તરી બાબતથી થાય છે, જેમકે કોઇને તાવ આવે તો મીઠી ચીજથી તાવ નહીં જાય કડવી ચીજથી તાવ જશે, અને દડવી ચીજ ધન-સાનને ગમતી નથી, પથુ તાવ દુર કરવા કડવી ચીજની કડવાસ સહન કરી પડે છે, કેમકે કંજુસ હોય તો તેનો ઇલાજ એજ કે પૈશા ખુશ વાપરે ગરીબોને આપે એટલે સુધી કે કોઈ વખતે નદીમાં નાખી દેતાં ટેલ પાડી પડે છે કે બ્યારે નદીમાં નાખી દીએ તો સંખાવત કરવી આસાન થાય, કોઇની ગીજત કરી હોય તો તેનો રદ કરવા મટે તેની પાસે માફી માગે તેની તારીફ કરે ત્યારે તે માફ થાય છે, વડનો રીવાજ દુર કરવાનો એજ ઇલાજ છે કે જે વડ ન હોય અને હલકા ખાનદાનનો હોય તેને દીગી આપે ત્યારે એ રીવાજ દુર થાય, જેમકે હજરતે ક્યું કે પોતાની કુમળી દીકરી એક યુક્ત ધાએસા યુક્તમને અપી.

જહીંગો દત્તકની જોરત સાથે નીકાહ કરવા હરામ મળ્યુતા

હતા તે રીવાજને દુગ કરવા માટે હજરતે રસુલે ખુદાએ પોતાના દ-
ત્તાક જયદે તક્કાક આપેલી ઝોરત જૈઅ સાથે નીકાહ કર્યા, અને
સોદાની મશકરી અને ટીકા ઉપર કાંઇ પણ ધ્યાન આપ્યું નહીં,
અને એ રીવાજ પણ જારી કર્યો કે ખીજઓને હરકત આવે નહીં,
જેમકે ખુદાએ પોતે ફરમાવ્યું છે કે અએ મારા હખીમ તારા ની-
કાહ જૈઅ સાથે ઝોટક્કા માટે કર્યા કે મોઅમેનીનમાં એ વાતની
હરકત ન રહે ઝોટક્કે પોતાના દત્તાકની ઝોરત સાથે નીકાહ કરવાનો
રીવાજ ચાલુ થાય,

જેઠે જૈઅને તક્કાક આપી અને આપે તેની સાથે નીકાહ કર્યા
એ જવાન ખુલાસાથી અમોએ તફરીરમાં સુરએ અહઝાબની ૪ થી
અને ૬૭ મી આયતમાં લખ્યું છે તેથી આંદી” ટુકમાં એક એક
વખત હજરતે રસુલે ખુદાસને જૈદને ઘરે ગયા તો જૈઅ ઉપર ઝો-
ચીંતી નજર પડી તેથી આપે ખુદાની તર્સીઈ અને તાઅરીફના શ-
બ્દો કહ્યા કે “સુખ્હાનહાઈએ ખાલેકુન્નુર” ઇલહી, પછી જૈક
ઘરે ગયો તે વખતે જૈઅે કહ્યું હજરત અહીં આજ્યા હતા અને
આવા શબ્દો તેઓની જાગાન મુઆરકથી નીકળ્યા, આ સાંભળી જૈદે
કહ્યું રખેને હજરતના દીલમાં તારો ખીયાલ થયો હોય, માટે તું
ચાહે તો તને તક્કાક આપું, કે તે પછી હજરત તારી સાથે નીકાહ
કરી લીએ, જૈઅએ કહ્યું ભલે પણ એવું ન જાને કે તમે તક્કાક
આપ્યા પછી હજરત મારી સાથે નીકાહ ન કરે તો હું જાને તરફથી
રખડી પડું, પછી જૈદે હજરતે રસુલે ખુદાસને અરજ કરી કે મારા
માળાપ આપ ઉપર કુરઆન થાય, જૈઅે મને આવી વાત કરી માટે
આપની મરજી હોય તો હું જૈઅને તક્કાક આપું પછી આપ તેનો

સાથે નીકાલ કરી લીઓ, આપે ફરમાવ્યું “ અમ્મસીક અલયક ઝ-
વજક વતતકીશ્ચાહ ” એટલે તુ આ બાગતમાં ખુદાથી ડર અને
તેને તલાક ન આપ અને પોતાનો પાસે રાખ.

આ વાતથી ખુદાએ હઝરતને ફરમાવ્યું જૈનયને તલાક આપવાની
ઝેદને મનાઇ શા માટે કરે છે ? તુ જાણે છે હું ચાહું છું કે તારા નો-
કાહ જૈનય સાથે કરું, પછી ઝેદ જૈનયને તલાક આપી અને ધરો.
પુરો થવા પછી ખુદાએ અર્ધ ઉપર જીવરઘસને ગવાહ રાખીને હ-
ઝરતે રસુલે ખુદાના નીકાહ જૈનય સાથે કરી આપ્યા, અને તેનું કા-
વચ્ચ પચ્ચ બયાન કર્યું કે એટલા માટે મેં તારા નીકાહ જૈનય સાથે
કર્યા કે મોઅમેનોનને હરકત ન આવે એટલે દત્તાકની ઓરત સાથે
નીકાહ કરવા હરામ ન જાણે અને તે ખોટા રીવાજનો તજી દીએ,

આનો એવો મવકો થયો અને ઝેદ પોતાનીજ ખુશીથી જૈનયને
તલાક આપી, પણ જેમ ખાનદાન અને વડના રીવાજને તોડવા માટે
હઝરતે જૈનયને કહી તાકીદ કરીને ઝેદ સાથે નીકાહ કરાવ્યા તેમજ
આ બાજી રીવાજ તોડવા માટે ઝેદને હુકમ કરને કે તું જૈનયને ત-
લાક આપ પછી હું તેની સાથે નીકાહ કરું તો થું કાંમ હરકત
હતી ? ના ! નહતી. ઉપરાંત કોઇ એમ કહે કે ઝેદ રાજી નહતો
અથવા રાજી ન થતો, પણ ઝેદને નારાજ થવાનું કોઇ કારણ નહતું
કેમકે ઝેદ હઝરતને એવા મહોટા મરતયાવાળા અને આત્મીશ્વાન ખુ-
દાના મુકરરબ સમજેલા કે હઝરતની ખીદમતમાં રહેવા માટે પોતાના
બાપની પાસે ગયો નહીં, પોતાના બાપનું પુષ્કળ નાણું તજી દીધું,
બાપ અને ખાનદાનની મોહબ્બત મુઠી આપી, તો જેનો એવો એનો.
કાદ હોય કે હઝરત ઉપર જાન માલ દૈક્ષત માયાપ ફરમાવ કરે તે

એક ઓરત વળી એવી ઓરત કે તેજ હજરતે આપાવેલી એટલુંજ નહીં પણ ખુદના હુકમથી ખરાબ રીવાજ તેડવા શું તમાક ન આપે? અને તેથી નારાજ થાય ખરો? તે છતાં આમાં એમ અનેક પણ નથી બલકે હજરતે મના કરો છતાં પોતે તમાક આપી,

હવે એ મુનાફિકા અને બેદીનો હજરત ઉપર તોહમત મુઠી ખોટી મસકરી કરનારાઓને જવાબ આપવામાં આવે છે કે આમાં હજરતનું જૈન્ય ઉપર આશંક થવું અને નફસની ખાલીશ ક્યાં રહે છે? હા કોઇ નવી ઓરત કે કોઇ વખતે જોઇ ન હોય તે મળે એમ ન હોય તેની ખુશસુરતીની ખબર ન હોય અને તેને જીવે તો આશંક થાય તે જીવી વાત, અગરયે એવો ખીલાલ હજરત માટે તો રાખી સકાયજ નહીં, ધારો કે તૈયા તૈયા હજરતનો એવેજ નફસ હોય અને એવી ખુશસુરત જોઇ તેના ઉપર આશંક થાય એવા કહે તો જૈન્યને શું નાનપણમાં હજરતે જોઇ નહીં હોય? તે કાંઇ ખારગા-મથી આવ્યા હતા, તેઓ તો આપની ધુધની દીકરી થતા હતા, અને જ્યારે જૈનો પૈગામ મોકલ્યો ત્યારે જૈન્ય સમજ્યા કે હજરતે પોતા માટે પૈગામ મોકલ્યો છે તેથી ખુશી થયાં; પણ જ્યારે ખબર પડી કે જૈક માટે કહે છે તેથી રાજ થયા નહીં, અને પોતાની ખુશસુરતી ઉપર કુખર કરતા હતા, હજરતને આપવા આપુ ખાનસાત રાજ હતું જૈન્ય પોતે રાજ હતા વળી એવા ખુશસુરત કુર્બાના જવાન અને હજરત પણ જવાન હતા અને તે વખતે હજરતની સત્તા અને માન અને રાજ્ય એવો ફેત્તેલો નહતો કે જેની ચાહે તેની છોકરી સાથે નીકાલ કરી શકે, તે વખતમાં આપે જૈન્ય સાથે નીકાલ કર્યા નહીં, જે નફસાનીયત હતે તો એવો ઉમદા મવકો હાથમાંથી જવા આપતે

નહીં પણ એ તમામ બાબતો તથા દષ્ટિ પોતાના મુક્ત કરેલા ગુનામ સાથે જૈનમના નીકાલ કરી આપ્યા, અને જ્યારે કેટલાંક વરસ થઈ ગયા જૈનમની જવાની જતી રહી જૈનના ઘરમાં ઘરવાસ ભોગવી ચુકી પોતાની પણ મોટી ઉમ્મર થઈ ઉપસંત આપની સત્તા ચારે તરફ ફેલાઈ ગઈ ઇસલામીઓ અને તાબેદારો ધણા થયા માન વધ્યું અને એવો વખત હતો કે જે ખુમ્સુરત જવાન અને કુંવારી છોકરી સાથે ચાહે તે આસાનીથી મળી શકે છતાં પોતાના દત્તકની ઝોરત સાથે નીકાલ કર્યા તો આને કેણુ અશ્કમંદ એમ કહી શકે કે આ શક થયાથી નીકાલ કર્યા, બલકે આથી લોકોમાં ચરચા થવાની પુરે-પુરી ખાતો વળી પોતાના મુક્ત કરેલા ગુનામના ઘરમાં રહેલી ઝોરત કે જેની ઝોરત સાથે નીકાલ કરવામેટા માણસ પોતાની હલકાઈ સમજે છે, છતાં આપે નીકાલ કર્યા તો તે આશ્ચર્ય થયાથી નહીં પણ ખાસ ખુદાના હુકમ માટે એ ખરાબ રીતજને તોડી સારો રીવાજ ચાલુ કરવા માટે કર્યા, અને આ વાત થોડી સગજવાળા પણ સહેલાઈથી સમજી શકે છે પણ દુશમની એવી ચીજ છે કે સામાવાળાની નેકીને બદી ગણે છે, અને ખુદાએ પણ સારૂ કરમાવ્યું છે કે આ બાબતથી તું લોકોથી ડરે છે (કે બદ બેલશે) પણ લોકોથી ન ડર મારાથી ડર અને મેં એટલા માટે તારા નીકાલ જૈનમ સાથે કર્યા કે મોઝમેનીતને હરકત ન આવે, એટલે એ ખરાબ રીવાજ દુર થવાથી તેઓમાં દત્તકની ઝોરત સાથે નીકાલ કરવામાં જૈનમ ન રહે.

આ બતાવથી કેટલાક ફાયદા થયા, જેમકે વડ તપાસવાનો રીવાજ તુટ્યો, મોટા ખાનદાનની દીકરી હલકા ખાનદાન વાળાને આપવામાં જૈનમ રહ્યો નહીં, દત્તકની ઝોરત સાથે નીકાલ કરવાની

ખેડી શરમ રહી નહી. જનાએ જૈનમ પોતાની ખુશસુરતી ઉપર રખર કરતા હતા તે છુટ્ટું, કે બીજા ખાનદાનવાળા એવા શખસ સાથે શાદી થઇ, જૈનમની ખુદની રરમાંગરદારી સાજીત થઇ કે ખુદના હુકમને આધી. થઇ જૈદ સાથે નીકાહ કર્યા, જૈદને ઇમાનદારીનો બદલો મળ્યો કે હજરતની કુદની દીકરી ખુશસુરત અને કુંવારી સાથે શાદી થઇ, અને જૈનમે ખુદની ખુશી માટે જૈદ સાથે નીકાહ કર્યા તો છેવટે ખુદએ એ મ્હોટો મરતમો આપ્યો કે આપ હજરતે રસુલે ખુદની બીજી થયાં, અને તમામ બીજીયો કરતાં એ ફઝીલત વધી ગઇ કે ખુદએ અર્થ ઉપર હજરતે રસુલે ખુદ સાથે નીકાહ કરી આપ્યા, અને હજરતે રસુલે ખુદની પુરેપુરી ખુદની મરજી મુજબ વરતવાની બાજત સાજીત થઇ, અને ખુદની ખુશી માટે આપની સંપુર્ણ નમ્રતા જાહેર થઇ કે ભોકાની વાતો તરફ ધ્યાન ન આપતા પોતાના આઝાદ કરેલા ગુલામની ઓરત સાથે નીકાહ કર્યા. ખુદાસો એ કે આપ જે કામ માટે મુકરર થયા હતા તે કામ પુરેપુરું કમીલ રીતે બજારી લાવ્યા કે જે બાજતનો ભોકાને હુકમ કરતા હતા તે ફકત જખાની નહતો બલકે પોતે તે ઉપર અમલ કરી બતાવ્યો, અને ભોકાના ઠપકાની કાંઇ પરવા કરી નહીં. (અલ્લાહુમ્મ સદ્દે અલ્લા મોહમ્મદ વઆલે મોહમ્મદ.)

એઅતેરાઝ—હજરતે મેહદી અં વીશે કેટલાક કહે છે કે તેઓ જાહેર થયા અને ગુજરી પણ ગયા અને નવો દીન જારી કરી ગયા માટે હવે એ મજહબ ઉપર ચાલતું ફરજ છે, તમામ મજહબ રહ થયા છે, તો તે વીશે શું સમજવું ?

જવ.ખ—હ૦ મેહદી જાહેર થવા વાશે ધણી નીશાનીઓ છે જે બેદાર વીગેરેમાં મે.અતબર સનહ સાથે લખાએલી છે, તેમાંની ઘોડી નીશાનીઓ “ખાડેયાતુરસાલેહાત” ગાંધી હ૦ ઇમામે મોહ-અમદે બાકેર અં હરમાવેલમાંથી ઇન્તેખાબ કરી ટુંકમાં ખુલાસો લખવામાં આવે છે.

હ૦ મેહદી અં એ ઝમાનામાં જાહેર થશે કે જે ઝમાનો મુદ્દમ અને ખરાબ દુરોચી બરામ્મ જશે. આપ જાહેર થવાની પહેલે સુર જે દીશાએ અસ્ત થાય છે તેજ દીશાથી પાછો ઉઠ્ય થશે, આપ જાહેર થશે તે વખતે જીવરદાસ અં આપ જાહેર થવાની તમામ ખસકતને એવા અવાજથી ખબર સંબળાવશે કે તમામ દુન્યાના લોક સાંભળશે, એટલે સુધી કે સુનેલા પણ ચોંટી પડશે અને સાંભળશે, ઝોરતો પરદામાંથી બાહ્ય નીકળી પડશે, ઉભો હશે તે બેસી જશે, બેઠો હશે તે ઉભો થઈ જશે. અને એ આવાજ માટે રમઝાનનો રૂઝ મી રાત્રે (શબ્દકદરમાં) થશે. અને આપે દરગાહયું એ આવાજ વિશે શક ન રાખો તે સાંભળજો અને તાબેદારી કરજો અને ખુદા રહમ કરે એના ઉપર કે જે એ આવાજ સાંભળીને કમુલ કરે. અને હ૦ મેહદી જાહેર થવા પછી હ૦ હસા આસમાન ઉપરથી નાઝીલ થશે. અને હ૦ મેહદી અં ની પાછળ નમાઝ પડશે અને જંવો રીતે દુન્યા મુદ્દમ અને બદ ઠાંગોથી બરામ્મ મદ હશે તેવાજ રીતે દુન્યાન અદલ અને ઇન્સાફથી બરપુર કરશે.

તો આમાંથી હજુ એકે નીશાની થઈ નથી ત્યાં હઝરત મેહદી ઠવા ખુલામાં જાહેર થવા અને ઠવારે ગુજરી ગયા અને દેહલુ છપતા રહ્યા અને શું કયું તે તો ઠાંત ખબર પડી નહીં ગુજરી પણ મયા?

આજ્ય છે કે તમેને જાહેર થયા અને ગુજરી જવાની બંને ખબરો સાથે પહોંચી, તો હવે કેને શોધવો ? અો શું કરવું ? અરે સાહેબ આપણને શોધવાની જરૂર નહીં પડે બસકે આગોઆપ કુદરતી આવજા ઉપર મુજબ થશે અને સર્વેને ખબર પડશે, અને ભોકેને આવજા ગુમરહી હુમ્યાબ અને ખરામ કૃત્યો હુદમ દગાયાજી વીં છુરી હાલતમાં રેહવા આપી ગુજરી નહીં જાય, બસકે તમામ મજદૂરને રહ કરીને એકજ દીને મોહમ્મદી શીઅજો ધરનાઅક્સરી ચલાવશે, અને આદલ તથા ઇન્સાફથી તમામ દુન્યાને બરપુર કરી આપશે.

દુકમાં જો કે એવા બનાવટી મહેદી તો કેટલાક થયા અને કેટલાક થશે, જેમકે આરે પાલનપુર તન્દ્ર મેહદી થાઓ હતો, સુડઃનમાં થાઓ હતો, અને પંજબમાં હાલ કાદયાની મેહદી જાતો છે, અને મને એવો ખીયાલ થાય છે કે દરેક મુલકમાં બસકે દરેક ગામમાં એક મેહદી થાય તો નવાઈ નથી, તો તેથીજ ખુદાજો એવી મહા મહોટી અગ્નિએ બરેલી અને કાષ્ઠથી પણ બની ન શકે એવી નીશાનીઓ મુકરર કરી છે, જે એવી નીશાનીઓ મુકરર નહતે તો આપણે પણ શકમાં પડી જતે, માટે કાષ્ઠના દુરેખમાં આવો નહીં અને હં છુતરહલ અંની અવાજની ઇન્તેઝરી કરો.

કાષ્ઠ એઅતેરાજ કરે કે એવો લાંબો અને મોટો અવાજ કેવી રીતે થઈ શકે ? અને એવા જોરથી આવાજ કરશે કે તમામ દુન્યા સાંભળશે, તો તે આવાજ થવાની નજીકની જગ્યો જેમકે મક્કા મદીના વીંના માણુસો આવાજ સાંભળતાંજ મરી જશે, તો તેનો જવાબ જો છે કે એક ગામના માલીક તરફથી જ્યારે તોપ પડે છે ત્યારે આખા ગામના તમામ લોક સાંભળે છે, તો દુન્યાના માલીકની તોપની

આવાજ થું આપી દુન્યાના તમામ લોક સાંભળી નહીં શકે ? અને તોપની નજીકવાળા મરતા નથી તો તે તોપની નજીકવાળા શા માટે મરે ? ? એટલુંજ નહીં પણ જ્યારે ગર્જના થાય છે ત્યારે એવી આવાજ થાય છે કે હજારો ગામના લોકો એકી વખતે એકજ સરખો આવાજ સાંભળે છે તે કેમ ? તો જેને ગર્જનાનો આવાજ કરવાની શક્તી છે તેને થું એ આવાજ કરવાની શક્તી નથી ?

હાંસલકલામ કાષ્ઠના ફરેખમાં ન આવે અને કાષ્ઠ શક નાંખે તો જાણવાવાળાને પુછો અથવા પુછવો અને મુસ્તકીમ રહો જમીનો ધણો બારીક આવ્યો છે.

એઅતેરાઝનો જવાબ. (૪)

(પાછળના પેજ ૩૮ માં ત્રીજા એઅતેરાઝનો નંબર લખ્યો નથી તે ત્રીજો એઅતેરાઝ છે.)

બાપીઓ એઅતેરાઝ કરે છે કે યહુદીઓ હં. ઇસા અં ના આવવાની વાટ જોતા હતા, પણ જ્યારે તેઓ આવ્યા ત્યારે તેઓ ઉપર ઇમાન લાગ્યા નહીં તેમજ નસારા હં મોહમ્મદ સંના આવવાની વાટ જોતા હતા, પણ જ્યારે તેઓ આવ્યા ત્યારે તેમણે ઉપર ઇમાન લાગ્યા નહીં, તેમજ હં મેહદી અં ના ઝાહેર થવાની રાહ જુએ છે, પણ જ્યારે તેઓ ઝાહેર થયા ત્યારે તેઓ ઉપર ઇમાન લાગ્યા નહીં, બસકે તેઓને મારી નાખ્યા.

જવાબ—જે મહેદી અં આવવાની ઇસલામીયો રાહ જુએ છે તે મહેદી હજી આવ્યા નથી અને કેટલાકે મહેદી હોવાનો ખોટો દાવો કર્યો અને મહેદી હોવાની તેમાં કોઈ પણ નીશાની હતી નહીં, તેથી ઇસલામીયો ઇમાન લાવ્યા નહીં, અને એ મહેદી જે આવનાર છે તે તમામ ખત્રકતને ગુમરાહીમાં મુકીને મરી નહીં જાય, બલકે તમામ મઝહબોને નાણુદ કરી એક મઝહબ કાયમ કરશે.

અને ખીજો એવતેરાઝ એ કરે છે કે જે ફલીલથી ઇસલામ અને કુરઆનને ખરા માને છે, તેજ ફલીલથી બાબીને પણ ખરા મેહદી કરી ગાનો.

એનો જવાબ એ છે કે ઇસલામીયો મોઅજ્જા વીંના સખખથી કુરઆન અને ઇસલામને ખરા માને છે, અને બાબીયો મોઅજ્જાને માનતા નથી, તો જે ફલીલથી ઇસલામ ખરા મનાય છે તે ફલીલ બાબી માટે ક્યાં બાકી રહી ? એ શીવાય યહુદીઓ અને નસારાનો દાખલો એ બાબતમાં ખીલકુલ લાગુ થતોજ નથી, જેમકે કોઈ માણસ મુસલમાનોને કહે કે જેવી રીતે કે યહુદી હઝરતે ઇસાને કયુલ નહીં કરવાથી અને નસારાઓ હઝરતે મોહમ્મદ સં ને કયુલ નહીં કરવાથી ઠપકાને પાત્ર છે, એવી રીતે તમે મુસલમાન ફિરઆન અને નમરૂદને કયુલ નહીં કરવાથી ઠપકાને પાત્ર છે, તો મુસલમાન ખચિત જવાબ આપશે કે તમારું એમ કહેવું અને અનુમાન કરવું તદ્દન પુદ્ધિ અને તર્ક વિરૂધ્ધ છે, કેમકે યહુદીયોની કિતાબોમાં હઝરતે ઇસા અં ની સિદ્દાતો અને અલામાતોનું રપ્ષ્ટ બયાન છે, અને નસારાઓની કિતાબમાં હઝરતે મોહમ્મદ સંની સિદ્દાતો અને અલામાતોનું રપ્ષ્ટ બયાન છે, પણ મુસલમાનોની કિતાબ કુરઆને પાઠમાં, ફિરઆન

અને નમરૂદને જુઠા-બાનિસ ફરમાવેલાં છે અને તેમની ધણી પુરાષ
જાહેર છે, તો અમે એવાઓને કેવી રીતે કપુલ રાખીએ ? નમરૂદ
અને શિરઝોને તો ખુદાઇનો દાવો કયો છે, અગર તે કહે છે કે
અમે નમરૂદ અને શિરઝોનું નામ મેહદી અને મસીહ રાખીશું તો
તમે કપુલ કરશો ? અમે જવાબ આપીશું કે હીંદુસ્તાનમાં ધણી
માણસોના નામ શાહ હોય છે, અને શાહ હોતા નથી તો શું નામ
પાડયાથી તેઓ ખરા શાહ થઇ ગયા ? કોઈ જીઅરઇસ નામનો
શખસ ખરા જીઅરઇસનું કામ કરી શકશે ? કદી નહીં, ઇસ્લામે
જે મેહદી આવવાનું ફરમાવ્યું છે તે મેહદી તો ઇસ્લામનો
વિસ્તાર વધારવા આવશે, ઇસ્લામનો નાશ કરવા આવશે
નહીં. તે હજરતે મોહમ્મદ સં નો તાબેદાર હશે તેમનો
સરદાર અને ખુદા હોશે નહીં.

બાખીયો આ દલીલથી એમ કહેતા લાગે છે કે મુસલમાનો
હજરતે મેહદી અં ની વાટ જુવે છે, અને શીરાઝના બે જણાઓએ
મેહદી હોવાનો દાવો કયો છે, તો મુસલમાનોએ તેમના ઉપર ઇમાન
લાવવું જોઇયે, અને જે ઇમાન ન લાવે તો મુસલમાનો યહુદીયો
અને નસાગઓની જેમ ઠપકાને પાત્ર છે; તો તેનો જવાબ એવો છે
કે મેહદીપણુનો દરેક દાવો કરનારાને કપુલ કરવો જોઇયે એમજ
જો હોય તો આ છેલ્લા બાખીયોના ઝમાના સુધીના મુસલમાન મુસ-
લમાન નહોતાં એમ ઠરશે, કેમકે ઇસ્લામની શરૂઆતથી અત્યાર
સુધીમાં હજારો માણસોએ મેહદી હોવાનો દાવો કયો છે, આ ઝમા-
નામાં પણ મેહદી હોવાનો દાવો કરનારાં ધણાં છે જેમને બાખીયો
માનતા નથી અને જુઠા કહે છે.

પંજામમાં આવેલા કાંડયાન ગામમાં બુલામ એકમઃ કામ્ય-
નીજી બાજુ કાલ પચીસ વર્ષથી મિહુદી અને મસીહુ જન્ને હોવાનો
દાવો કર્યો હતો, અને તે બાબીયોની પેઠે છુપીને નહીં પણ જાહેર
રીતે પોતાના દાવાની દલીલો પેશ કરતો હતો, અને તેની સામેતીનાં તેની
તરફથી જુદી જુદી બ.પ.ઓમાં છપા અને રીસાલા પ્રગટ થતા,
બાબીયોએ અત્યાર સુધી પોતાના અઘાયદમાં એકે કીતાબ જાહેર મુકી
નથી એજ તેમના જુઠાપણુની સ્પષ્ટ દલીલ છે, વળી હમણાં યહયા
નામના માણસે પયગમ્બરીનો દાવો કર્યો છે અને તે પણ બાબની
જેમજ કે ઇસ્લામ મનસુખ થઇ ગયો અને મ્હારો દીન આવ્યો.
જેમ બાબ 'ખયાન' કીતાબ ધરાવે છે તેમ યહયા પોતાની સાથે
ફરમાન કીતાબ ધરાવે છે. અને પોતાનો કલેમો (મઆઝઅઝાહ)
“જાએજાહુ હદલહજાહુ યહયા અયનુહજાહુ” રાખ્યો છે. તે
પણ જાહેર દાવત કરે છે. તો હવે બાબીયો કહેશે કે આ સર્વેમાં કયો
ખરો છે ? બાબીયો આમને જુઠા કહે છે અને આ મેહફેયો બાબને
જુઠા કહે છે બલકે બાબીયો પોતાના ધર્મની તરફેણમાં જે દલીલો
કરે છે તે દલીલોથી તો આ હીંદુસ્તાનના પયગમ્બરો વધારે સાબીત
થાય છે. નકોએ નિદલાહે મિન ઝાલેક.

એઅતેરાઝનો જવાબ (૫)

ધર્માનના બાબીયોનું કહેવું એવું છે કે ખુદાની હુજ્જત અને
શરીઅત દહી ખતમ (પુરી) થતી નથી, હઝરતે મોહમ્મદ સં ખા-

તિમ એકસે ખતમ કરનાર છેલ્લાં નથી હતાં પણ જેની રીતે મુસ-
લમાનો તેમને પ્રતિમ સમજે છે તેવી રીતે ખતિમ નહતાં મુસલ-
માનોનું માનવું એવું છે કે તેમની બાદ કોઇ શરીઅત આવશે
નહીં, વહુલ્લે માને છે કે હઝરતે મુસા અં છેલ્લાં પયગમમર છે અને
તેમની શરીઅત છેલ્લી અને આખરી શરીઅત હતી તેમની એવી
માન્યતા હઝરતે મુસા અં ની ઝગ્યાની ખાતેમીયતનો દાવો સાંભળ-
વાના કારણથી છે, તેઓ કહે છે કે હઝરતે મુસા અં ખાતિમ છે
એમ લખેલું છે, જેમકે હઝરતે રસુલે ખુદા સં ની ખાતેમીયત કુર-
આનથી સાબિત છે તેમ હઝરતે મુસા અં ની ખાતેમીયત તવરેતથી
સાબિત છે, નસારાઓની રચીતિ પણ એવીજ છે તેઓ એમ માને
છે કે હઝરતે ઇસા અં ખાતેમ છે, કેમકે તેઓએ ઇન્જીલમાં એવો
દાવો કર્યો છે. બાબી લોકો કહે છે કે કુરઆનમાં હઝરતે રસુલે ખુદા
સં નું ખાતેમ હોવાનું જે બયાન આવેલું છે જેથી મુસાદ એ
ઝમાનો (સમય) છે કે જે ઝમાના માટે ખુદાએ ઇસ્લામને પસંદ કીધો
હો, હવે નવી શરીઅત આવવાના કારણથી ઇસ્લામ ધર્મ રદ થઇ
ગયો અને હઝરતે રસુલે ખુદા સં ખાતેમ-છેલ્લાં નથી. મેં જાલ-
માઓશી સાંભળ્યું છે કે હઝરતે મુસા અં મે તવરેતમાં અને હઝ-
રતે ઇસા અં મે ઇન્જીલમાં ખાતેમ હોવાનો દાવો કર્યો નથી. પરંતુ
હઝરતે રસુલે ખુદા સં નો ખાતેમ હોવાનો દાવો સ્પષ્ટ રીતે કુરઆને
શરીફમાં મૌજુદ છે, અને આશા છે કે આ સંબંધમાં આપ સંતો-
પકારક જવાબ આપશો.

જવાબ—ખુદાવંદે કરીમ ઇસ્લામના બાબીયોને હિદાયત કરે કેમકે
તેઓ કુરઆને શરીફમાં અને હદીસોમાં, જે લોકો “ઇદમે આદમ”થી

અજ્ઞાન છે તેમને બરમાવવા અને પોતાના પક્ષમાં લેવા અર્થે વિનાની તાવીલો અને તદ્દસીરો કરે છે જેનો જવાબ જાહીલો જાહીલ અને અજ્ઞાન હોવાના કારણથી આપી શકતાં નથી. અને તાવીલ કરવી એટો એક એવી વાત છે કે દરેક માણસ જે ઇશ્મની કૈામાં ન હોય તે પોતાની મરજી મુજબ તાવીલ કરે તો તેને કોણ ના પાડે છે?

જ્યારે કુરઆને શરીફમાં આવેલી માકાન મોહમ્મદ અબ્બા અહુદિન મિન રેજલેકુમ વસાકિન રસુલિલ્લાહે વખાતે મુન નખીયીન (મોહમ્મદ સં તમારામાંથી કોઇનો બાપ નથી, પરંતુ તે ખુદનો મોકલેલો અને છેલ્લો નખુવતને ખતમ કરનાર નખી પૈગમ્બર છે) આ આયત આજથી એક હજાર ત્રણસો ત્રીસ વર્ષ પહેલાં નાઝીલ થઇ, અને આ આયતથી સર્વ મુસલમાનો એમજ સમજે છે કે ઇસ્લામ છેલ્લો દીન-ધર્મ છે અને હજરતે મોહમ્મદ સંની પછી કોઇ પૈગમ્બર આવશે નહીં, તેઓ સર્વ એ આયતથી એમજ સમજ્યા અને એજ એનો અર્થ સર્વને સમજાવ્યો, હજરતે રસુલે ખુદાસં મેં પશુ એજ દરમાવ્યું જ્ઞાનખીયો. બઅહી-મ્હારી બાદ કોઇ નખી-પૈગમ્બરકે રસુલ નથી. આવા પ્રકારની હઠી-સોની નકલ, જેવી રીતે કુરઆને શરીફ તવાતુર અને યહીની છે તેવી રીતે તવાતુર અને યહીની છે, જ્યારથી ઇસ્લામ ધર્મ શરૂ થયો ત્યારથી જો લોકો કુરઆને શરીફને અઘાપી લગી ઉતારી લાવ્યા છે એજ લોકો કુરઆનની પેઠે પૈગમ્બર હજરતે મોહમ્મદ સં ખાતેમ છે— તેમની બાદ કોઇ પૈગમ્બર આવનારો નથી એવા મતલબની અર્થની હઠીસો ઉતારી લાવ્યા છે. હવે કોઇ કહે કે “ખાતે મુશબ્હ કે જેનો

અર્થ અરખી બાધામાં ખતમ કરનારો—(હેલો અને આખર થાય છે) નો બીજો કાષ્ઠ અર્થ થાય છે અને તે શબ્દથી હકરતે રસુભે ખુદા સન્ની બાદ બીજો રીમખર આવે એને બાધ કરતા નથી, તો એ તાવીલ કરનારો પોતાની મરજીમાં આવે તેમ તાવીલ કરે છે એમ ગણાશે, દરેક બાધાના શબ્દના અર્થ સમજવા માટે એ બાધા બોલનારાઓ તેનો અર્થ કેવો કરે છે અને તેને કેવા રૂપમાં વાપરે છે અને તેમનો શા નિયમ છે એ જોવાની જરૂર છે, પોતાની તરફથી બનાવટી અર્થ હોય કરવાને અને 'કયાસ તથા અનુમાનમાં ન આવે તેવી તાવીલ પડવાને ખરો અર્થ થયો એમ કદી કહેવાય નહીં', અને જો એવીજ રીતે દરેક શબ્દની તાવીલ કરવા બેશીયે તો થઇ શકે છે પણ તેનું પરિણામ દુન્યાના બહેવારમાં ખલેલ નાખનારું આવ્યા વિના રહે નહીં. મેં તમને શા બાવાયથી એક વાત કહી અને તમે તેનો શું મતલબ સમજ્યા અને મેં જે વાત કહી તેને તમે જુદીજ સમજ્યા એમ ગરબડ ગોટા વળતા પામે; એક બીજાના બોલવાનો એતબાર રહે નહીં. દરેક માણસ શું મને ફલાણ્યા ફલાણ્યા શબ્દ વડે કે જેના આટલા બધા અર્થ થાય છે 'હેલુ' તો માર્યું નહીં હોય એમ હૈરાનીમાં રહે. માટે સાહેબો ! દરેક જગ્યાએ તાવીલથી કામ ચાલતું નથી તાવીલ અહીં અખાનના નિયમ મુજબજ થઇ શકે, અને જો એમજ તાવીલ કરવા બેશીયે તો અમે બાબીયોના ધર્મ વાળાના શબ્દોની પણ તાવીલ કરીએ છીએ જેમકે જ્યાં જ્યાં તેઓ આવે. દાવા કરે કે અમે તમારા 'રુખ' છીએ, ત્યાં ત્યાં અમે એમ કહીશું કે તે રખ શબ્દ નહીં પણ 'રખ' છે કેમકે ફારસીમાં બન્ને શબ્દની લખાવટનું રૂપ એ દે છે.

અને એવી રીતે અમે તેમના દાક્ષિણ્ય દરેક સપ્તમે ફેરવવું કરી સહીએ છીએ, બાબીયો એ સપ્તમા અર્થ સંબંધે ભુક્ષાવામાં પડ્યા છે.

ધરમામની સરખાતથી આત્માર સુધી જે તવાતુર રીતે કહેસહુ આગ્યું છે મનાયું છે. કુરઆનમાં અને હદીસોમાં મૌજુદ છે તે અનુસાર હજરતે મોહમ્મદ સંબંધે પૈગમ્બર છે એમાં કોઈ શંક નથી, તેમની પછી કોઈ નવો દીન-ધર્મ આવનારો નથી, અને તેથી ધરાની બાબીયોનો દીન આતીશ છે, કેમકે તેમના બાબી દીનના પેશવાઓએ પૈગમ્બરી ઉપરાંત ખુદાઇનો પણ દાવો દીધો છે, અને પોતાના નવા ધર્મ જે ધરમામની ખિલાફ ફેલાવ્યો એટલે ધરમામ પછી કોઈ દીન આવનાર નથી એ મુળ વાતને માનતા હોવાથી સર્વ મુસલમાનો ઉપર ફરજ છે કે એ ધર્મની ખેંચ ન કરે. કેમકે પ.યે.જ ખોટો છે. ધરમામની અસ્થ ઉસુલજ એ છે કે કોઈ નવો ધર્મ ધરમામ પછી આવનારો નથી, તો પછી બાબીયોને પોતાના ધર્મને નવો અને ધરમામનો રદ કરનારો કહે છે તે ખોટાજ છે, બાબીયો કહે છે કે મોહમ્મદ ધર્મ હક હતો પણ હવે ધરમામ મનસુખ (રદ) ધર્મ ગયો, હું કહું છું કે જ્યારે ધરમામ હક હતો ત્યારે બાબીયોને ધર્મ તેમની જાણમાંની બ.તિસ થઇ ગયો (વાંચકો ધણેજ બારીક નુકતો છે) સજ્જડ દલીલ છે વિચાર કરો કેમકે ધરમામના અર્થ એ શરીઅત ઉલ્લેક જે આસમે ફાતી યવા સુધી બાકો રહે ધરમામના પહેલાની શરીઅતો એવી નહતી, ધરમામ “અલયવમ અકમલતે હકુમ દીનોહુમ” ની આયતથી પુરુષ થઇ ચુક્યો છે.

વસ્સલામ

૩ બહુલ મસાએજ ઊમદા ઊમદા પચાસ મજલીસોની કીમત

૧.૨) પોરટેજ ૦/૨ આફ્રીકા વીંના ૦/૨ જિંયા કામળવાળીના ૨/૨૧

૪ ગુલઝારે કરબલા બામ ખીજો, હમામે હુસેન અંનો અહવાજ
ઊરદુ બાપા ગુજરાતી દરદ ૩ ૧૧ પો. ૦/૨ આ. ૦

૫ નુરેહમાન બે માસીક ચોપાન્યું હમામે હુસયન અં ની મુક્તી-
જતની રીવાયતો મરસીયા તથા સલામ વીં તથા મોઅજ્જા ફઝાએલ
વીં વરસે ૩ ૧૧ આફ્રીકા ૩ ૧૧

૬ બાગેનખત નોવેત તરીકે ઊમદા વીધયોનું રસીક માસીક વરસે ૩૨

૭ મુખ્તારનામું મોહું ૩૫૦ પેજમાં ૩ ૨ પો. ૦/૨ આ. ૦/૨

૮ મોઅજ્જાતે મુસ્તઝબી ૩૫૦ પેજની જૂઠું હૈરે કરસર અં
ના હૈરત પમાડતર ૫૦ મોઅજ્જાતી ૩ ૧ પોરટેજ ૦/૨ આ. ૦

૯ અહવાલુજીસા ખાસ ઝોરતોના અહવાજના કીરસા લીકાયતો
સારી નરસી ઝોતોના અદવાલ, ઝોરત મરદના અરસપાસ હક,
ખચ્યું હમતમાં રહે ત્યાંથી તે મોટી ઉમરતું થાય ત્યાં સુધી જવાન,
પોરટેજ સુધાં ૩ ૧/૨ આફ્રીકા ૩ ૧૧

૧૦ હદીકએ શીઆહ એમાં શીઆહ મઝહબ ૬૦ આદમ અં
થીજ છે તેની સામેતી, અતે અહલેબૈતના બહુજ ઊમદા ફઝાએલ,
અતે જની ઊમદાક તથા જની અખ્યાસીયોમાંના ખલીફાઓ વીંનો
હુંક અદવાલ કીમત પોરટેજ સુધાં ૩ ૧ આફ્રીકાતો ૩ ૧/૨

૧૧ તોહફતુઝ્ઝાએરીન હમામે હુસેન અં તથા હમામે રઝા અં
તથા ખુરાસાન મકા મદીનની ઝીવારતની ફઝીલત મુસાફરીનો સામાન
તેર, કરનટી. ચત્તુ વીં નું જવાન, ગક્ક, મદીતા, નજફ કરબજા,
કાકમેન, સામરા, ખુરાસાન, રોઝા મુઆરકના નકશા, ઝીવારત વીં
વીં કીમત ૩ ૧/૧૧ પોરટેજ ૦/૨ આ. ૩ ૦

૧૨ અફસાલેહોન બાર મહીનાના અખમાલની તથા ખીજ બારે
માસમાં જાયુવા જેવી જામતોતી ૩ ૨) પોરટેજ ૦/૨ આ. ૦/૨

૧૩ દુરરેખેમહા પંજેતને પાક નવ હમામ મળી ૧૪ માઅસુમ
અં ના મોઅજ્જા ફઝાએલ વીલાદત ચકાદત વીં ૩ ૧/૨ ૩ ૧/૨

૧૪ મખઝનુલ મસાએલ ૩ ૧) પોરટેજ ૦) આફ્રિકાનો :

૧૫ તાલીમુત્રીસા ભાગ ૬ કીતાબ ૩ કી. ૩૦૥ પોરટેજ
આફ્રીકા ૦) એક એક કીતાબનો ૩ ૦૧ પો. ૦) આ. ૦)

૧૬ હૈદર ચરિત્ર અને હૈદરવાણુ ૦૧ પો. ૦) આ. ૦)

૧૭ તમીમ અનસારીનો રસીક દીરસો ૩ ૦૧ આ. ૩ ૦૦

૧૮ વઝાફો જેની અંદર જાત જાતની જોમારી, બલા ઝલીં
જુલમ દુર થવા, માલ દોલત મળવા કરજ અદા થવા, હાજતો
થવાની દોઆ નમાઝ અમલ ખુદાના ૨૫ ઇસમની ખાસીયત
અને દેહલીક આયતો અને સુરા કી. ૩ ૦૧ પોરટેજ માફ.

૧૯ ઝાદુલ આખેરત ૧૦ મજલીસની ૩ ૦૧ આફ્રીકા ૩

૨૦ જવશને કખીર ૩ ૦૦ આ. ૦૧

૨૧ નહરેગમ ૭૫ નવહા ૧૦ સલામ પાંચ મુનાગત દેરદ વીં
૩ ૦૦ આ. ૦૧

૨૨ સો હીકાયત રસીક અને નસીહત બરેલી કી. ૦) આ. ૩૦

૨૩ માખાપના હુકની કીતાબ ૩૦ આફ્રીકા ૩૦૦

૨૪ ખીતોહર અને યુઝાસુફનો રસીક કીરસો ૩૦ આ. ૩૦૦

૨૫ તુરુલઆયુન યાસીન, તઆરક, વીં સાત સુરા અરબો તથા
યુજરાતી હરફોમાં શબ્દો તરજુમા સાથે કીંમત ૩ ૦૧ આ. ૦૧

૨૬ હ૦ અલી અં નુ આજુબ ૦) પો. ૦)

૨૭ શાદીનામા લગન લખેલા જાઝા કાગળમાં લાલસાઈથી ૦) આ

૨૮ મેઅરાજનામા મેઅરાજનો અકવાલ ૦) આ

૨૯ નેઅમત ગેસ્ત ખાવા શીકાર કરવા હલાલ કરવા વીંની ૦) આ

૩૦ તઅવીઝે અઅઝમ બલા અને આફનોથી બચવાનું લખીક ૦) આ

૩૧ ગૈમી ખજનો ૦) આ

૩૨ ઇસ્લામી તારીખુ તારીખો સાથે ખુદાના ૨૫ ઇસમ ૩ ૦

૩૩ જંગે ખીરુલ અલમ ૦) આ આફ્રીકાના ૦) આ

૩૪ તોહફુલ મોઅમેનાત જનામે શનેમા અં નુ જાનચરીત્ર

જપાય છે. કી. ૩ ૧) પો. ૦) આ. ૦

